

Opinnäytetyö (AMK)

Liiketalous

2025

Ilona Saarela

Vastuullisuusraportoinnin kehittyminen suomalaisissa rakennusalan yrityksissä

Opinnäytetyö (AMK) | Tiivistelmä

Turun ammattikorkeakoulu

Liiketalous

2025 | 51 sivua

Ilona Saarela

Vastuullisuusraportoinnin kehittyminen suomalaisissa rakennusalan yrityksissä

Tässä opinnäytetyössä tutkittiin vastuullisuusraportoinnin kehittymistä suomalaisissa rakennusalan yrityksissä vuosien 2017–2023 aikana. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, miten yritysvastuu näkyy rakennusalan yritysten vastuullisuusraporteissa ja millaisia muutoksia raportointikäytännöissä on tapahtunut näiden seitsemän vuoden aikana.

Aineistona käytettiin viiden rakennusalan yrityksen vastuullisuusraportteja, tilinpäätöksiä ja vuosikertomuksia kolmelta tilikaudelta. Tutkimusmenetelminä hyödynnettiin sekä määrällisiä että laadullisia analyyseja, jotka suoritettiin Microsoft Excelin taulukko-ohjelman ja suodatusmenetelmien avulla. Analyysi keskittyi etenkin raporteissa esiintyneihin yritys vastuun teemoihin ja tavoitteisiin, raporttien laajuuteen sekä kansainvälisten standardien hyödyntämisen.

Tulokset osoittivat, että yritys vastuun on vahvasti mukana yritysten vastuullisuusraporteissa. Raportointikäytännöt ovat kehittyneet yksittäisistä tunnusluvuista kokonaisvaltaisiksi strategioiksi, joissa painottuvat sosiaaliset ja ympäristölliset teemat. Taloudellisen vastuun raportointi on parantunut, vaikka aihe oli yleisesti vähemmän käsitelty. Yritykset ovat myös ottaneet käyttöön useita kansainvälisiä viitekehyksiä ja parantaneet vastuullisuusraportoinnin vertailukelpoisuutta ja läpinäkyvyyttä.

Asiasanat:

yritys vastuun, vastuullisuusraportointi, raportointistandardit

Bachelor's Thesis | Abstract

Turku University of Applied Sciences

Business Administration

2025 | 51 pages

Ilona Saarela

The Development of Corporate Responsibility Reporting in Finnish Construction Companies

This thesis examined the development of sustainability reporting in Finnish construction companies between the years 2017 and 2023. The aim of the study was to determine how corporate responsibility is reflected in the sustainability reports of construction companies and what kinds of changes have occurred in reporting practices over these seven years.

The research material consisted of sustainability reports, financial statements, and annual reports from five construction companies' three fiscal years. The study applied both quantitative and qualitative methods, conducted using Microsoft Excel spreadsheets and filtering techniques. The analysis focused particularly on the corporate responsibility themes and objectives presented in the reports, the scope of reporting, and the use of international standards.

The results showed that corporate responsibility is prominently featured in the companies' sustainability reports. Reporting practices have evolved from isolated indicators into comprehensive strategies that emphasize social and environmental themes. Although economic responsibility has been addressed to a lesser extent, its reporting has also improved. The companies have also adopted several international frameworks, enhancing the comparability and transparency of their sustainability reporting.

Keywords:

corporate responsibility, sustainability reporting, reporting standards

Sisältö

Käytetyt lyhenteet tai sanasto	6
1 Johdanto	7
2 Yritysvastuu	9
2.1 Yritysvastuun historia	9
2.2 Yritysvastuun osa-alueet	11
2.2.1 Sosiaalinen vastuu	12
2.2.2 Ympäristövastuu	13
2.2.3 Taloudellinen vastuu	14
3 Vastuullisuusraportointi	16
3.1 Vastuullisuusraportoinnin lainsäädäntö	16
3.2 Raportoinnin standardit ja viitekehykset	18
3.3 Kansainväliset aloitteet raportoinnissa	20
4 Vastuullisuusraportoinnin kehittyminen	23
4.1 Tutkitut yritykset	23
4.2 Tutkimusmenetelmät	24
4.3 Tutkimustulokset	26
5 Johtopäätökset	45
Lähteet	47

Kuvat

Kuva 1. Yritysvastuun osa-alueet	11
Kuva 2. Raportoinnin viitekehykset ja keskeiset organisaatiot	20
Kuva 3. Sosiaalisen vastuun mittarit	30
Kuva 4. Ympäristövastuun mittarit	32
Kuva 5. Taloudellisen vastuun mittarit	35

Taulukot

Taulukko 1. Sivumäärät	27
Taulukko 2. Käytetyt viitekehykset	36
Taulukko 3. Keskeiset vastuullisuusteemat	38

Käytetyt lyhenteet tai sanasto

CSR	Corporate Social Responsibility
CSRD	Corporate Sustainability Reporting Standard
EFRAG	European Financial Reporting Advisory Group
EU	Euroopan Unioni
GRI	Global Reporting Initiative
ISO	International Organization for Standardization
NFRD	Non-Financial Reporting Directive
Pk-yritys	Pieni tai keskisuuri yritys
YK	Yhdistyneet kansakunnat

1 Johdanto

Vastuullisuus on noussut viime vuosina yhdeksi tärkeimmistä teemoista yritystoiminnassa. Vastuullisuudella ja yrityksiä koskevalla yritysvastuulla tarkoitetaan perinteisesti kolmeen osioon jaettua kokonaisuutta, joka käsittää taloudellisen vastuun, sosiaalisen vastuun ja ympäristövastuun osa-alueet. Yrityksen vastuullisuudesta voidaan raportoida taloudellisten lukujen ohessa ja se onkin nykyään useille yrityksille lainvelvoittamaa. Vastuullisuusraportointi tarkoittaa yritystoiminnan vastuullisuusteemojen esiintuomista ja sitä ohjaavat ja säätelevät omat standardinsa ja lainsäädäntönsä, joista tunnetuin on Global Reporting Initiativen (GRI) standardit sekä uusin Euroopan Unionin (EU) kestävyysraportointidirektiivi (eng. Corporate Sustainability Reporting Directive, CSRD) (Kurittu & Rankinen 2023, 23; 274–275).

Vastuullisuusraportointi on ajankohtainen ja merkittävä aihe yritysmaailmassa, ja henkilökohtainen kiinnostukseni ja uratavoitteeni motivoivat minua valitsemaan sen opinnäytetyöni aiheeksi. Aiheesta on aikaisemmin tehty opinnäytetöitä ja tutkimuksia, joissa on tutkittu raportoinnin kehittymistä ja pääpiirteitä, mutta niiden ajantasaisuus ja yritysten toimialat eroavat omasta työstäni. Valitsin tutkittavaksi toimialaksi rakennusalan, sillä se on merkittävä ala vastuullisuuden näkökulmasta, erityisesti työturvallisuuden ja ympäristövaikutusten kannalta. Tutkimuksen tavoitteena on selvittää, miten vastuullisuudesta raportoidaan ja miten raportointi on kehittynyt vuodesta 2017 vuoteen 2023. Tutkimuskysymyksissä keskityn erityisesti seuraaviin:

1. Miten yritysvastuu näkyy suomalaisten rakennusalan yritysten vastuullisuusraportoinnissa?
2. Miten yritysten vastuullisuusraportointi ja raportointitavat ovat kehittyneet vuosien 2017 ja 2023 aikana?

Työn tietoperusta koostuu yritysvastuun ja vastuullisuusraportoinnin keskeisistä käsitteistä ja lähestymistavoista. Opinnäytetyössä hyödynnetään kirjallisuutta, tieteellisiä julkaisuja, kansainvälisiä raportointistandardeja sekä yritysten

julkaisemia vastuullisuusraportteja. Tutkimusaineisto koostuu suomalaisten rakennusalan yritysten vastuullisuusraporteista vuosilta 2017–2023. Yritykset ovat suuria rakennusalan toimijoita, jotka ovat raportoineet vastuullisuudestaan jo useamman vuoden ajan tilinpäätöstensä ohessa.

Opinnäytetyön toisessa luvussa käsitellään yritys vastuuta ja tutustutaan termin historiaan ja kehitykseen kansainvälisesti. Luvussa käydään myös tarkemmin läpi yritys vastuun kolme osa-aluetta ja pohditaan mahdollisia yritys vastuun konkreettisia toimia sekä raportointikeinoja, joita yritykset voivat hyödyntää vastuullisuusraportoinnissa.

Kolmannessa luvussa perehdytään vastuullisuusraportoinnin käytäntöihin sekä sitä ohjaileviin lakeihin ja standardeihin. Luvussa käydään läpi Suomen ja Euroopan Unionin keskeisimmät lainsäädännöt sekä merkittävimmät kansainväliset standardit. Lisäksi tutustutaan muihin vapaaehtoiisiin ohjeisiin ja viitekehyksiin, joita yritykset voivat hyödyntää vastuullisuusraportoinnissaan.

Työn neljännessä luvussa esitetään tutkimus ja sen tulosten pohjalta tehty analyysi. Luvussa esitellään tarkemmin tutkitut yritykset, käytetyt tutkimusmenetelmät sekä merkittävimmät tulokset ensin aihe kerrallaan ja lopuksi yrityksiä vertaillen. Tuloksia havainnoidaan myös taulukoiden avulla.

Viidennessä luvussa esitetään tutkimuksen ja analyysin pohjalta tehdyt johtopäätökset ja jatkotutkimusehdotukset sekä reflektoidaan opinnäytetyön sujumista ja tutkimuksen onnistumista.

2 Yritysvastuu

Yritysvastuun käsite on peräisin jo 1800-luvulta, jolloin teollisen vallankumouksen aikana liiketoiminnan vaikutukset nousivat puheenaiheiksi erityisesti länsimaisissa yhteiskunnissa. 1900-luvulla keskustelu aktivoitui entisestään ja toisen maailmansodan jälkeen syntyi ensimmäinen yritysvastuuta vastaava termi Corporate Social Responsibility (CSR), ja yritystoiminnan eettisiin ja yhteiskunnallisiin vaikutuksiin alettiin kiinnittämään myös enemmän huomiota. (Liappis, Pentikäinen & Vanhala 2019, 12.) Nykyään yritysvastuu toimii arvopohjana vastuullisuusraportoinnille ja kattaa laajan aihealueen, johon kuuluvat sosiaaliset, yhteiskunnalliset ja ympäristölliset näkökulmat. Tässä luvussa tarkastellaan yritysvastuun historiaa ja merkittävimpiä kehityssuuntia sekä sen keskeisiä osa-alueita.

2.1 Yritysvastuun historia

Yritysvastuun käsite tuli ensimmäistä kertaa merkittävästi esiin 1950-luvulla yhdysvaltalaisen ekonomisti Howard Bowenin julkaisussa "Social Responsibilities of the Businessman". Bowen korosti suuryritysten vallan ja yhteiskunnallisen vaikutuksen merkitystä ja esitti, että yritysten päätöksenteossa tulisi huomioida myös vaikutukset yhteiskuntaan. (Latapi Agudelo ym. 2019, 3–4.) Samalla vuosikymmenellä alkoi suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan kehittyminen ja siihen liittyvien lainsäädäntöjen syntyminen (Juutinen 2016, 38).

Kuitenkin vasta 1970-luvulla yritysvastuu alkoi saamaan todellista jalansijaa. Vuonna 1971 Yhdysvaltain Committee for Economic Development esitteli käsitteen "sosiaalinen sopimus", jonka ydinajatus oli, että yritykset toimivat ja ovat olemassa yleisön suostumuksella ja ovat siksi velvollisia edistämään yhteiskunnan tarpeita. Yritysvastuun periaatteita pohdittiin yhä enemmän akateemisessa ja poliittisessa keskustelussa ja vuosikymmenen aikana perustettiin useita virastoja ja yrityksiä, jotka keskittyivät yritysvastuun

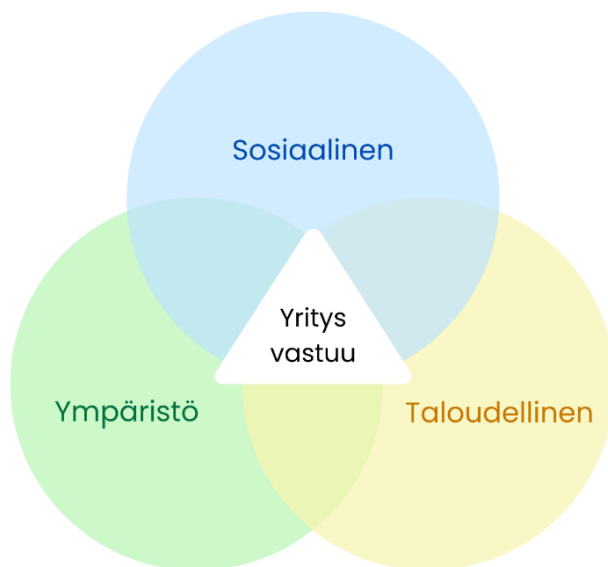
periaatteisiin. Samaan aikaan Suomessa syntyi luontoaktivistien Kojjärvi-liike vastustamaan järven kuivaushanketta ja suojelemaan alueen luontoa yritysten toiminnalta. (Juutinen 2019, 39, Latapí Agudelo ym. 2019, 5–6.)

1990-luvulla yritys vastuun kansainvälinen kiinnostus kasvoi ja vuosikymmenellä oli monia yritys vastuulle merkittäviä käännekohtia, kuten Euroopan ympäristökeskuksen perustaminen vuonna 1990 sekä Rio de Janeiron ympäristö- ja kehityskonferenssi vuonna 1992. Konferenssissa korostettiin kestävänsä kehityksen merkitystä ja luotiin kansainvälisiä sopimuksia ja toimintaohjelmia, jotka ohjasivat yrityksiä kohti vastuullisempia toimintamalleja (United Nations). 90-luvulla syntyi myös tunnettuja yritys vastuun malleja, kuten Archie Carrollin ”Pyramid of Corporate Social Responsibility” vuonna 1991 ja John Elkingtonin ”Triple Bottom Line” vuonna 1994, jotka molemmat kuvaavat omalla tavallaan yritys vastuun lähestymistapoja tietystä kolmesta näkökulmasta: taloudellisesta, sosiaalisesta ja ympäristöllisestä. (Latapí Agudelo ym. 2019, 7–9.)

2000-luvulta eteenpäin yritys vastuun muuttui strategisemmaksi ja osaksi yritysten kilpailuetua sekä ympäristö- ja kestävyysnäkökulmiin alettiin kiinnittämään enemmän huomiota. Perinteisen CSR:n laajuutta kritisoitiin kapeakatseiseksi, minkä seurauksena liiketaloustieteilijät Porter ja Kramer esittivät oman jaetun arvon (eng. Creating Shared Value) käsitteensä, jonka ideana oli, että yritysten ja yhteiskunnan menestyksestä voitaisiin hyötyä samanaikaisesti. Vuosituhannen alussa myös Suomessa perustettiin yritys vastuuta edistävä Finnish Business & Society -järjestö ja Elinkeinoelämän keskusliitto (ent. Teollisuuden ja työnantajain keskusliitto) julkaisi merkittävän yhteiskuntavastuun oppaansa (Juutinen 2019, 39). Myöhemmin 2010-luvulla tuli kansainvälisesti merkittäviä linjauksia kuten Pariisin ilmastopöytäkirja, Yhdistyneiden kansakuntien (YK) Agenda 2030 sekä EU:n Non-Financial Reporting Directive (NFRD), jotka kaikki edistivät yritys vastuun kehittämistä. (Latapí Agudelo ym. 2019, 10–14.)

2.2 Yritysvastuun osa-alueet

Yritysvastuun sisältö on jaoteltu kolmeen osa-alueeseen, joiden ajatellaan alun perin pohjautuvan aikaisemmin mainitun John Elkingtonin Triple Bottom Line -malliin. Mallista käytetään myös nimeä People, Planet and Profit (3P). Sen ideana on yrityksen liiketoiminnan tarkastelu usealta aihealueelta, erityisesti sosiaalisten, ympäristöllisten ja taloudellisten näkökulmien kannalta, kuten kuvassa 1 on havainnollistettu. Malli on todettu yksinkertaiseksi ja siksi hyvin toimivaksi, mutta myös hieman haasteelliseksi etenkin vastuullisuusteemojen luokittelun osalta. Teemat saattavat liittyä samanaikaisesti useaan yritysvastuun osa-alueeseen ja luokittelu tiettyyn aiheeseen saattaa luoda liian rajoittuneen näkökulman. Ympäristölliset ja sosiaaliset teemat saattavat jäädä erillisiksi taloudellisen vastuun teemoista, vaikka todellisuudessa ne ovat vahvasti kytköksissä toisiinsa. (Liappis, Pentikäinen & Vanhala 2019, 8; Koipijärvi & Kuvaja 2020, 23.)

Kuva 1. Yritysvastuun osa-alueet

Sijoitusmaailmassa yritysvastuusta on yleistynyt termi ESG, joka tulee sanoista environmental, social ja governance ja suomessa vakiintuneet termit ovat sosiaalinen vastuu, ympäristövastuu ja taloudellinen vastuu (Liappis, Pentikäinen & Vanhala 2019, 8).

2.2.1 Sosiaalinen vastuu

Sosiaalinen vastuu on ensimmäinen yritysvastuun osa-alueista ja hyvin oleellinen sellainen, sillä ilman ihmisiä ei olisi yritystoimintaa. Sosiaalisessa vastuussa on kyse yritystoiminnan vaikutuksista ihmisiin kaikissa sidosryhmissä, kuten työntekijöissä, asiakkaissa ja lähiasukkaissa. Se on laaja kokonaisuus, jonka ydin on ihmisissä, muiden huomioinnissa ja jokaisen oikeanmukaisessa kohtelussa. Oleellisia sosiaalisen vastuun aihealueita ovat esimerkiksi työturvallisuus, työhyvinvointi ja asiakaspalvelu. (Liappis, Pentikäinen & Vanhala 2019, 128.)

Sosiaalisen vastuun perusta on ihmisoikeuksissa. Yrity maailmassa se näkyy esimerkiksi hyvissä työoloissa, riittävässä palkassa ja henkilökohtaisessa vapaudessa sekä paikallisesti että mahdollisten alihankkijoiden kohdalla. Paikallisyhteisöjen kunnioittaminen, pakko- ja lapsityövoiman estäminen sekä työturvallisuuden takaaminen ovat konkreettisia toimia, joilla yritykset pystyvät vaikuttamaan sosiaalisen vastuun toteutumiseen. Oikeus elämiseen riittävään palkkaan ja vapaa-aikaan toteutuu yleensä suomalaisissa työpaikoissa hyvin, mutta siitä on huolehdittava myös maissa ja toimialoilla, joissa sama ei ole itsestään selvää. Muita merkittäviä sosiaalisen vastuun aihealueita ovat esimerkiksi tasa-arvo, yhdenvertaisuus ja sananvapaus. (Kurittu & Rankinen 2023, 248–250.)

Yritysvastuuta pystytään mittaamaan ja arvioimaan kansainvälisten standardien ja viitekehysten avulla. Esimerkiksi kansainvälisissä vastuullisuusraportoinnin GRI-standardeissa sosiaalisen vastuun aiheita on käsitelty viime vuosina neljän pääteeman kautta: henkilöstö ja työolosuhteet, ihmisoikeudet, yhteiskunta ja tuotevastuu. Teemojen alla on useita alakohtia sekä mittareita, kuten henkilöstömäärä, tapaturmien määrä, koulutustunnit henkilöä kohden, sukupuolen ja iän jakautuminen sekä palkkojen suhde, joiden avulla yritys voi näyttää konkreettisia tuloksia sosiaalisen vastuun toteutumisesta. (Kurittu 2018, 129–134.) Myös muissa standardeissa sosiaaliset aiheet on jaoteltu selkeästi omaksi osakseen ja esimerkiksi uusissa kestävyysraportointistandardeissa ne

on jaettu seuraaviin pääaiheisiin: oma työvoima, arvoketjun työntekijät, vaikutusten kohteena olevat yhteisöt sekä kuluttajat ja loppukäyttäjät (Niskala & Palmuaro 2023, 63).

2.2.2 Ympäristövastuu

Ympäristövastuu on toinen yritysvastuun osa-alue ja sille on monia määritelmiä esimerkiksi ympäristöoikeudessa, kansainvälisissä standardeissa ja muussa kirjallisuudessa. Yksi määritelmä on, että ympäristövastuu tarkoittaa yrityksen toimia ympäristönsuojelun ja luonnonvarojen kestäväen käytön edistämiseksi vapaaehtoisesti, eli lain velvoitusten ylitse. Ympäristövastuun oikeanlaista toteutusta on kuvattu muun muassa YK:n Global Compactin periaatteissa, OECD:n toimintaohjeissa ja ISO 14001-standardissa, joissa merkittävimpiä aihealueina korostuvat elinkaarinäkökulma, ympäristöriskien hallinta, aiheeseen liittyvät aloitteet ja toimintajärjestelmät sekä jatkuva parantaminen. (Liappis, Pentikäinen & Vanhala 2019, 99–114.)

Luontokato, monimuotoisuuden katoaminen, ilmastonmuutos ja -lämpeneminen ovat kaikki ajankohtaisia teemoja ja ympäristövastuun ydinaiheita. Näistä johtuvat ongelmat vaikuttavat suoraan elämäämme maapallolla ja yritykset ovat isossa roolissa niiden hillitsemisessä. Tutkimusorganisaatio InfluenceMap (2024) julkaisi huhtikuussa 2024 Carbon Majors -tutkimuksen, jonka mukaan vuosien 2016 ja 2022 välillä jopa 80 prosenttia fossiilisista polttoaineista ja sementistä aiheutuneista päästöistä voidaan jäljittää 57 yritykseen ja valtiolliseen toimijaan. Energia-ala on suurin päästöjä aiheuttava toimiala ja myös Tilastokeskuksen (2025) vuoden 2023 ennakkotiedon mukaan jopa 70 prosenttia Suomen kasvihuonepäästöistä johtuu energiasektorista. Yritysten toiminnalla on siis todennetusti merkittävä rooli ympäristövaikutusten kannalta.

Ympäristövastuuta voidaan toteuttaa monin konkreettisin tavoin, esimerkiksi panostamalla energiatehokkuuteen, materiaalien kierrätykseen ja päästöjen vähentämiseen. Sosiaalisen vastuun tavoin myös ympäristövastuuta mitataan kansainvälisten standardien avulla ja se on usein helpoiten mitattavissa kaikista

yrittävyyden osa-alueista. GRI-standardeissa ympäristövastuun aihealueet on jaettu moneen eri alakohtaan, joita ovat esimerkiksi materiaalit, energia, vesi, luonnon monimuotoisuus ja päästöt. Näistä voidaan luoda konkreettisia mittaustuloksia esimerkiksi kierrätysmateriaalien käytön, energiankulutuksen, vedenkulutuksen ja päästölaskennan avulla. Myös luonnonsuojelun, toimintaympäristöjen sekä sidosryhmien huomioiminen on oleellinen osa ympäristövastuuta. (Kurittu 2018, 121–128.) Uusimmissa kestävyysraportointistandardeissa ympäristövastuun aihealueet on jaettu GRI:n kanssa samantyyppisiin ala-aiheisiin, joita ovat ilmastonmuutos, pilaantuminen, vesivarat ja merten luonnonvarat, biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemit sekä resurssien käyttö ja kiertotalous (Niskala & Palmuaro 2023, 63).

2.2.3 Taloudellinen vastuu

Taloudellinen vastuu on kolmas yritysvastuun osa-alueista. Sijoitusmaailmassa siitä käytetään myös termiä hyvä hallinto tai hallintotapa. Taloudellinen vastuu on heikommin täsmentynyt kuin kaksi edeltävää käsitettä, eikä sille ole niin yksiselitteistä määritelmää. Usein se kuitenkin liitetään yrityksen kannattavuuteen ja siihen, millaisia taloudellisia vaikutuksia yrityksen toimilla on sen sidosryhmiin ja yhteiskuntaan. Esimerkiksi voiton tuottaminen, vastuullinen veronmaksu ja oikeudenmukaiset suoritukset työntekijöille ja alihankkijoille ovat taloudellisen vastuun ydinaiheita. (Liappis, Pentikäinen & Vanhala 2019, 72–73.)

Hyvä hallinto ja hallintotapa ovat siis taloudellisen vastuun käsitteen rinnalla toimivia termejä, joita käytetään usein vastuullisen sijoittamisen ja hallinnointikoodin (eng. corporate governance) yhteydessä. Hyvälle hallintotavalle ei myöskään ole yksiselitteistä määritelmää, mutta esimerkiksi hallituksen moninaisuus ja riippumattomuus, johdon palkitseminen sekä korruption vastainen toiminta ovat hyviä esimerkkejä siihen liittyvistä aiheista. Myös taloudellisen vastuun toteutumisesta voidaan huolehtia konkreettisilla toimilla ja riskeihin varautumisella. Esimerkiksi selkeiden linjausten, koulutusten ja riskiarvioiden avulla mahdollisten väärinkäytösten estäminen on

huomattavasti helpompaa. Taloudellista vastuuta koskettavat myös monet lait, kuten osakeyhtiölaki ja lait maksuehdoista sekä rahanpesusta, joten sen toteutuminen on myös osin lainsäädännön ansiota. (Liappis, Pentikäinen & Vanhala 2019, 72–73.)

Vaikka käsite ei ole kaikista yksinkertaisin, voidaan taloudellisenkin vastuun toteutumista mitata. GRI-standardeissa taloudellisen vastuun aihealueet on jaoteltu useampaan alakohtaan, kuten taloudellisten tulosten, paikallisten käytäntöjen, välillisten vaikutusten ja korruptionvastaisuuden mukaan. Näitä voidaan mitata esimerkiksi saatujen avustusten määrällä, taloudellisen lisäarvon tuotolla ja jakautumisella, maksettujen palkkojen ja minimipalkan suhteella sekä hankintojen paikallisuudella. Yrityksen taloudellisen lisäarvon tuottaminen ja jakautuminen on yksi oleellisimmista tunnusluvuista, joka kertoo mistä yrityksen rahavirrat koostuvat. Erityisesti yrityksen lisäarvon jakautuminen on kiinnostava aihe, sillä se kertoo miten yrityksen menot jakautuvat sidosryhmille esimerkiksi maksettuina palkkoina, veroina tai lahjoituksina. (Kurittu 2018, 115–119.) Uudemmissa kestävyysraportointistandardeissa taloudellisen vastuun ja hyvän hallinnon aiheita on koottu yhden standardin alle. Siihen kuuluvat muun muassa yrityskulttuuri, poliittinen vuorovaikutus ja lobbaus sekä korruptio ja lahjonta. (Niskala & Palmuaro 2023, 64.)

3 Vastuullisuusraportointi

Monet yritykset ovat EU-alueella ja sitä myöden Suomessa velvoitettuja raportoimaan edellisessä luvussa esitellyistä yritys vastuun aiheista, eli toisin sanoen tuottamaan vastuullisuusraportteja. Vastuullisuusraportoinnissa tärkeintä on viestiä yrityksen toimintatavoista ja vaikutuksista selkeästi, noudattaen oikeita lakeja, standardeja ja ohjeistuksia. (Kurittu 2018, 7–8.) Vastuullisuusraportointi on saanut alkunsa 1980-luvulla, kun yritykset alkoivat vähitellen raportoimaan vaikutuksistaan ympäristöön ja yhteiskuntaan oman maineen parantamisen ja ulkopuolisten vaatimusten motivoimina. Raportoinnille on siitä lähtien kehitetty monia säädöksiä ja ohjeita, joita tarkastellaan tarkemmin tässä luvussa. (Trites 2024, 36).

3.1 Vastuullisuusraportoinnin lainsäädäntö

Vastuullisuusraportointi tuli vuonna 2017 pakolliseksi suurille, yleisen edun kannalta merkittävälle yhtiöille EU:n direktiivin 2014/95/EU ansiosta, joka tunnetaan myös nimellä Non-Financial Reporting Directive (NFRD), eli muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivi (Euroopan parlamentti ja neuvosto 2014). Suomessa direktiivin pohjalta tehty kirjanpitolain muutos astui voimaan samana vuonna (Laki kirjanpitolain muuttamisesta 1376/2016). Säädökset velvoittivat yhtiöitä raportoimaan liiketoimintamalleistaan sekä ympäristöön, sosiaalisiin ja hallintatapoihin liittyvistä toimintalinjoistaan ja niihin liittyvistä riskeistä (Työ- ja elinkeinoministeriö).

NFRD muutti sitä edeltävän tilinpäätösdirektiivin ja lisäsi vaatimuksia muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnin osalta. Se koski suuria, yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, joilla on keskimäärin 500 työntekijää. Direktiivin tavoitteena oli parantaa yritysten toiminnan läpinäkyvyyttä ja kannustaa kestävämpään liiketoimintaan. Kuitenkin vuonna 2022 julkaistiin uusi direktiivi, joka korvasi tämän. (Peill 2022.)

Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD), eli kestävyysraportointidirektiivi tuli NFRD:n tilalle ja sitä sovelletaan vuoden 2024 alusta alkaen. Direktiivi velvoittaa yrityksiä raportoimaan uusien standardien, European Sustainability Reporting Standards (ESRS), mukaisesti. Tämän opinnäytetyön kirjoitushetkellä keväällä 2025 ensimmäiset CSRD-säännösten perustuvat raportit ovat siis tekeillä. CSRD velvoittaa suurten yritysten lisäksi myös pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä) raportoimaan ja se tulee voimaan portaittain. Edellisen NFRD:n ja kirjanpitolain alaiset suuret ja yleisen edun kannalta merkittävät yritykset raportoivat vuoden 2024 tilikaudesta alkaen, listaamattomat suuryritykset ja tietyt rajat ylittävät listatut yritykset vuoden 2025 tilikaudesta alkaen ja listatut pk-yritykset sekä pienet vakuutusalan kytkösyrietykset ja luottolaitokset vuodesta 2026 alkaen. Pk-yrityksille annettiin myös mahdollisuus siirtää aloitus vuoteen 2028, jolloin viimeisenä ryhmänä tietyt ehdot täyttävät EU:n ulkopuoliset, mutta EU:n alueella toimivat yhtiöt siirtyvät soveltamisalan piiriin. (Niskala & Palmuaro 2023, 32–34.)

Toinen merkittävä osa vastuullisuusraportoinnin sääntelyä on EU:n taksonomia-asetus 2020/852 kestävästä sijoittamisesta, joka tuli voimaan vuonna 2020 osana Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa (eng. The European Green Deal) (Euroopan parlamentti ja neuvosto 2020). Asetuksessa esitetään yhteiset ympäristötavoitteet ja säädetään, miten yritysten tulee raportoida niihin liittyvistä taloudellisista toimista kestävyysraporttiin kuuluvassa kestävyysarviointiosiossa. CSRD laajensi asetuksen koskemaan kaikkia niitä yrityksiä, joita kestävyysraportointidirektiivikin koskee. Asetus toimii ikään kuin luokitusjärjestelmänä kestäväksi hyväksyttävillä toiminnoilla ja sen tavoitteena on luoda selkeämmät rajat ympäristöpositiiviselle liiketoiminnalle. (Niskala & Palmuaro 2023, 26; Kurittu & Rankinen 2023, 41–42.)

EU:n säätämät direktiivit velvoittavat kaikkia EU-maita, mutta maat saavat itse päättää miten lainsäädäntö toteutetaan, kun taas asetuksia sovelletaan kaikissa maissa sellaisenaan (Euroopan Unioni). Suomessa vastuullisuusraportoinnin sisältövaatimukset implementoitiin kirjanpitolakiin NFRD:n osalta lukuun 3 a ja CSRD:n osalta lukuun 7 (Niskala & Palmuaro 2023, 51; Laki kirjanpitolain

muuttamisesta 1249/2023). Kirjanpitolaissa (1997) mainitaan myös EU:n taksonomia-asetus ja viitataan osaltaan sen velvoittamiin raportointitietoihin.

3.2 Raportoinnin standardit ja viitekehykset

Direktiivien ja asetusten lisäksi vastuullisuusraportointia ohjaavat monet standardit ja viitekehykset, joita kansainväliset organisaatiot kehittävät ja ylläpitävät. Yksi tunnetuin standardisto on Global Reporting Initiativen (GRI) kehittämä GRI-standardisto vuodelta 2000. Vuonna 2017 PricewaterhouseCoopersin (2018) yritys vastuubarometrin mukaan 62 % tutkituista yrityksistä sovelsi GRI-standardistoa raportoinnissaan. Standardistoa päivitetään jatkuvasti ja uusimmat lisäykset ovat vuodelta 2024 (Global Reporting Initiative 2025b.) GRI:n tavoitteena oli laatia yhteinen ohjeistus muiden kuin taloudellisten tietojen raportointiin ja alun perin se keskittyi lähinnä ympäristöaiheisiin. GRI-standardisto ei ole ulkopuolisen tahon sertifioitava tai varmennettava, vaan toimii vapaaehtoisena raportoinnin ohjeena. (Kurittu 2018, 10–13.)

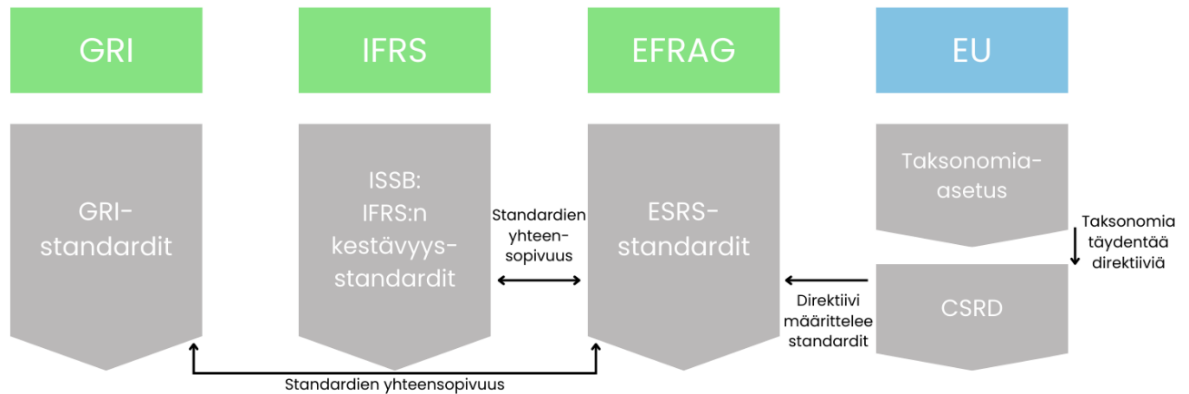
Nykyään GRI-standardit koostuvat kolmesta sarjasta standardeja: yleiset, toimialakohtaiset ja aihekohtaiset standardit. Yleiset standardit jaotellaan kolmeen osaan, jotka kattavat vaatimukset ja perusteet standardin käytölle (GRI 1), raportointiorganisaatiota koskevat yleiset tiedot (GRI 2) sekä organisaation olennaisia aiheita koskevat tiedot ja ohjeet (GRI 3). Ne tarjoavat yhdenmukaisen raportointikäytännön kaiken kokoisille yrityksille. Toimialakohtaiset standardit on kehitetty auttamaan tiettyjen toimialojen yritysten raportoinnissa ja aihekohtaiset standardit tiettyjen erityisaiheiden raportoinnissa. Yritykset voivat hyödyntää omaan toimintaansa ja tarpeeseensa parhaiten sopivia standardeja ja yhdistellä niitä parhaaksi katsomallaan tavalla. Jokaiseen raporttiin täytyy lisätä GRI konteksti-indeksi, josta selviää kootusti raportoidut tiedot ja käytetyt standardit. (Global Reporting Initiative 2025a.)

Toinen olennainen standardi on kansainvälisen standardoimistomiston, International Organization for Standardization (ISO), kehittämä ISO 26000-

standardi, joka käsittelee laajasti yritystoiminnan sosiaalista vastuuta. Se tarjoaa ohjeita sosiaalisen vastuun ymmärtämiseen ja toteuttamiseen sekä siitä viestimiseen niin organisaation sisällä kuin sidosryhmissä. Standardi julkaistiin vuonna 2010 ja on suunnattu kaikentyyppisille organisaatioille. ISO 26000 on GRI:n tapaan ohjeistusta tarjoava standardi, eikä sitä sertifioida tai varmenneta, mutta siitä voi olla paljon hyötyä raportoinnissa. Tämän lisäksi ISO:lla on monia muita standardeja, kuten ympäristöjärjestelmien ISO 14001 sekä energianhallinnan ISO 50001, jotka auttavat yrityksiä parantamaan liiketoimintansa laatua ja viestintäänsä näistä aiheista. (Trites 2024, 103–104; International Organization for Standardization.)

ISO:n lisäksi on monia kansainvälisiä organisaatioita, jotka kehittävät ja ylläpitävät raportointiin liittyviä standardeja. Yksi niistä on European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG, Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvonantava ryhmä), joka perustettiin vuonna 2001 tukemaan kansainvälisten tilinpäätösstandardien kehitystä. Vuonna 2022 sen tehtävää laajennettiin CSRD:n ja siihen sisältyvien ESRS-standardien myötä, joiden kehityksessä EFRAG oli keskeisessä roolissa. (EFRAG.) Euroopan komissio ja EFRAG pyrkivät yhdessä varmistamaan ESRS- ja GRI-standardien yhteensopivuuden ja EFRAG laatii myös soveltamisohjeistuksia ESRS-standardeihin liittyen (Niskala, M., Palmuaro, S. 2023, 16).

IFRS Foundation, yksi tunnetuimmista tilinpäätösstandardien kehittäjistä, perusti vuonna 2021 kestävyysraportointistandardeja säätelevän International Sustainability Standards Boardin (ISSB), johon myöhemmin yhdistettiin aiemmin itsenäisesti toiminut Sustainability Accounting Standards Board (SASB). Vuonna 2011 perustettu SASB on kehittänyt kymmeniä toimialakohtaisia raportointistandardeja keskittyen sijoittajille olennaiseen tietoon. (Niskala, M., Palmuaro, S. 2023, 17; 275–276.) Kuvassa 2 havainnollistetaan vastuullisuusraportoinnin merkittävimpien viitekehysten ja edellä mainittujen organisaatioiden sekä EU:n suhdetta.

Kuva 2. Raportoinnin viitekehykset ja keskeiset organisaatiot (mukaillen Kurittu&Rankinen 2023, 19.)

ISSB on kehittänyt kansainvälisiä kestävyysraportointistandardeja ja tehnyt tiivistä yhteistyötä EU:n kanssa varmistaakseen niiden mahdollisimman sujuvan yhteensopivuuden ESRS-standardien kanssa. Globaalien kestävyysraportointistandardien julkaiseminen vuonna 2023 oli merkittävä askel kansainvälisessä vastuullisuusraportoinnissa ja edisti yhtenäisempien raportointikäytäntöjen kehitystä. (Niskala, M., Palmuaro, S. 2023, 277.)

3.3 Kansainväliset aloitteet raportoinnissa

Standardien lisäksi yritys vastuuseen ja vastuullisuusraportointiin liittyy monia kansainvälisiä aloitteita ja sopimuksia, kuten YK:n Global Compact ja Agenda 2030, Pariisin ilmastopöytäkirja ja EU:n Green Deal. Yhdessä nämä aloitteet ja sopimukset edistävät globaaleja vastuullisuuden ja kestävä kehityksen periaatteita ja tavoitteita, sekä luovat ratkaisuja muun muassa ilmastonmuutokseen, luonnonsuojeluun, köyhyyteen ja eriarvoisuuteen. Ne antavat myös yrityksille mahdollisuuden olla mukana vastuullisuusraportoinnissa ja kannustavat hyödyntämään niitä vastuullisuusraportoinnissa.

Global Compact on YK:n vuonna 2000 perustama yritys vastuualoite. Sen päätavoitteena on edistää kestävä kehitystä ja vastuullisuutta yritysmaailmassa. Kestävä kehitys tarkoittaa sitä, että tämänhetkinen kehitys saavuttaisi nykyhetken tarpeet vaarantamatta tulevien sukupolvien

mahdollisuutta saavuttaa omat tarpeensa (Ympäristöministeriö 2023). Aloitteeseen kuuluvat kymmenen yritysvastuun periaatetta ihmisoikeuksiin, työelämään, ympäristöön ja korruption vastaiseen toimintaan liittyen. Yritykset voivat halutessaan liittyä aloitteeseen ja osoittaa sitoutumisensa näihin periaatteisiin. (UN Global Compact Network Finland 2024a; 2024b.)

Global Compactiin kuuluvat myös seitsemäntoista kestävän kehityksen tavoitetta (eng. Sustainable Development Goals, SDG) ja aloitteeseen sitoutuneet yritykset ovat lupautuneet edistämään niiden toteutumista. Kestävän kehityksen tavoitteet luotiin osana YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelmaa vuonna 2015, jonka päämääränä on saavuttaa nämä tavoitteet vuoteen 2030 mennessä. (UN Global Compact Network Finland 2024a; 2024b.) SDG:t näkyvät usein yritysten vastuullisuusraporteissa ja GRI suosittelee niiden hyödyntämistä raportoinnin apuna (Global Reporting Initiative 2025c). PricewaterhouseCoopersin (2018) yritysvastuubarometrin mukaan SDG:t olivat vuonna 2017 yleistyneet yritysten vastuullisuusraporteissa ja 38 % prosenttia silloisista tutkituista yrityksistä oli maininnut ne omassa raportissaan. SDG:t ja Global Compact toimivat hyvänä apuna vastuullisuusraportoinnissa ja viestinnässä, sillä ne ovat kansainvälisesti tunnettuja ja helposti ymmärrettäviä.

Ympäristövastuu on yhä tärkeämpi ja ajankohtaisempi osa yritysvastuuta ja se näkyy myös yritysten vastuullisuusraporteissa, sillä ympäristöaiheista raportointi on ollut jatkuvassa kasvussa (PricewaterhouseCoopers 2018). Monet yritykset ovat ottaneet esimerkiksi Green Dealin tapaisen ilmastoneutraalisuuden tai Pariisin sopimuksen tavoitteet omaksi tavoitteekseen (Grites 2024, 6). Pariisin ilmastopöytäkirja solmittiin kymmenen vuotta sitten Pariisissa 194 valtion ja EU:n kesken ja sen tavoitteena on pitää maapallon lämpötilan nousu alle kahdessa asteessa ja pyrkiä rajoittamaan se enintään 1,5 asteeseen esiteollisesta ajasta (United Nations 2020). The European Green Deal, eli vihreän kehityksen ohjelma on EU:n vuonna 2020 hyväksymä suunnitelma ilmastoneutraalin tulevaisuuden puolesta, jonka mukana tuli muun muassa aiemmin esitelty taksonomia-asetus. Ohjelman tavoitteena on saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä, jolloin

hiilidioksidipäästöjä ei siis tuotettaisi enempää kuin niitä pystytään kompensoimaan. (Euroopan Komissio.) Ilmastoneutraalisuuden sekä aiemmin mainittujen YK:n tavoitteiden yhdistäminen omaan yritystoimintaan on selkeä merkki yrityksen tavoitteellisesta vastuullisuustyöstä.

4 Vastuullisuusraportoinnin kehittyminen

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää miten yritys vastuun aihealueet esiintyvät rakennusalan yritysten vastuullisuusraporteissa, miten niitä on mitattu ja miten raportointitavat ovat kehittyneet valitun ajanjakson aikana. Tarkasteltavaksi ajanjaksoksi valittiin vuodet 2017–2023, sillä kaikkia vuoden 2024 tietoja ei ollut tutkimushetkellä vielä julkaistu. Raporttien sisältöä, laajuutta ja raportointitapoja vertailtiin kokonaisuutena kunkin tarkastellun vuoden osalta sekä erikseen yksittäisten yritysten kohdalla.

4.1 Tutkitut yritykset

Tutkimukseen valittiin viisi suomalaista rakennusalan yritystä: Caverion Oyj, Consti Oyj, Destia Oy, SRV Yhtiöt Oyj ja YIT Oyj. Yritykset ovat suuria rakennusalan toimijoita ja raportoivat vuosittain vastuullisuudestaan tilinpäätöksensä ohessa, joko erillisenä raporttina tai osana vuosi- tai toimintakertomustaan. Yritykset valittiin niiden vertailukelpoisuuden sekä kattavan raportointiaineiston perusteella. Toimialaksi valittiin rakennusala, sillä se on yritys vastuun ja vastuullisuusraportoinnin kannalta merkittävä ja mielenkiintoinen tutkimuskohde, erityisesti työturvallisuuden ja ympäristövaikutusten kannalta.

Ensimmäinen tutkituista yrityksistä on Caverion Oyj, vuonna 2013 perustettu talotekniikkaan, kiinteistöjen järjestelmiin ja teollisuuden kunnossapitoon erikoistunut julkinen osakeyhtiö. Caverion syntyi kiinteistö- ja teollisuuspalveluiden irtaantuessa YIT-konsernista omakseen ja toimii nykyään yhdeksässä maassa Pohjois- ja Keski-Euroopassa. Caverion on raportoinut yritys vastuun osa-alueista jo vuodesta 2013 alkaen ja tuottanut erillisen kestävän kehityksen raportin vuodesta 2018 alkaen. (Caverion Corporation 2025a.)

Toinen tutkituista yrityksistä on vuonna 2008 perustettu Consti Oyj, talotekniikkaan sekä korjaus- ja uudisrakentamiseen erikoistunut julkinen

osakeyhtiö. Consti toimii Suomessa useassa kaupungissa ja tarjoaa monipuolisesti rakennuspalveluja eri toimialojen edustajille. Consti on raportoinut yritysvastuustaan vuodesta 2014 alkaen erillisissä yhteiskuntavastuuraporteissa, jotka löytyvät yrityksen omilta sivuiltaan vuodesta 2018 alkaen. (Consti Oyj 2025b.)

Kolmas yritys on liikenneinfrastruktuurin suunnitteluun, rakentamiseen ja kunnossapitoon erikoistunut Destia Oy. Destia on alun perin tieverkkoihin keskittynyt valtionomisteinen yritys, jonka historia ulottuu 1800-luvulle asti. Nykyisellä nimellään se on toiminut vuodesta 2007 alkaen. Destia siirtyi yksityiseen omistukseen vuonna 2014 ja vastuullisuusraportointi on mukana jokaisessa sen omilta sivuilta löytyvistä tilinpäätösraporteista vuodesta 2017 alkaen. (Destia Oy 2025a.)

Neljäs yritys on SRV Yhtiöt Oyj, joka on perustettu vuonna 1987. SRV on asunto-, toimitila- ja liiketilojen rakentamiseen erikoistunut julkinen osakeyhtiö. SRV toimii Suomen kasvukeskuksissa, eli kasvavissa kaupungeissa kuten pääkaupunkiseudun, Turun, Tampereen ja Oulun alueilla. SRV on raportoinut yritysvastuustaan osana vuosikatsaustaan vuodesta 2016 alkaen. (SRV Yhtiöt Oyj 2025a.)

Viides yrityksistä on YIT Oyj, jonka juuret ovat Suomeen vuonna 1912 perustetun ruotsalaisen insinööritoimiston sivuliikkeessä. Nykyisen nimensä YIT otti käyttöön vuonna 1920 ja on sen jälkeen toiminut laajalti rakennus- ja kiinteistötekniikan alalla. Nykyään YIT toimii kahdeksassa maassa Pohjois-Euroopassa ja Baltian alueella. YIT on raportoinut yritysvastuustaan jo useita vuosia, mutta vuodesta 2003 alkaen nimenomaan yritysvastuun termin ja sen kolmen osa-alueen pohjalta. (YIT Oyj 2025a; Aalto-yliopiston oppimiskeskus.)

4.2 Tutkimusmenetelmät

Tutkimus toteutettiin perehtymällä yritysten verkkosivuilta löytyviin julkisiin raporteihin. Jokaisen yrityksen kohdalla otettiin tarkasteluun tilinpäätöksessä, mahdollisessa vuosikertomuksessa tai erillisessä vastuullisuusraportissa

esiintyvät vastuullisuustiedot. Tarkasteluajanjaksolta valittiin raportit kolmelta tilikaudelta, vuosilta 2017, 2020 ja 2023, jotta analyysiin saataisiin riittävät tiedot kehityksen vertailuun sekä mahdollisuus tarkempaan tarkasteluun vuositasolla.

Tietoja kerättiin Microsoft Excelin taulukko-ohjelman avulla, keskittyen erityisesti yritys vastuun aihealueisiin ja niihin liittyviin mittareihin. Tutkimus tehtiin yritys kerrallaan, aloittaen vuodesta 2017. Näin pystyttiin helpommin huomaamaan yksittäisten yritysten muutos jo tutkimusta tehdessä. Raporteista merkittiin ylös myös sivumäärät, raportoidun tiedon sijainti, painotetut aiheet, käytetyt viitekehukset sekä tiettyjen valittujen aiheiden esiintyminen. Näitä olivat YK:n kymmenen periaatetta, kestävän kehityksen tavoitteet, eli SDG:t, kestävyysraportointidirektiiviin varautuminen sekä ilmastoneutraalisuustavoite, jotka valittiin opinnäytetyön tietoperustan pohjalta. Yritysvastuun kolmen aihealueen, eli sosiaalisen vastuun, ympäristövastuun ja taloudellisen vastuun esiintymiseen, niiden mittareihin sekä strategioiden ja tavoitteisiin keskityttiin myös erikseen.

Kun aineisto oli läpikäyty ja tiedot kerätty taulukkoon, tuloksia analysoitiin suodattamalla taulukon tietoja. Taulukkoa pystyttiin suodattamaan vuoden, yrityksen ja tutkittujen kategorioiden perusteella, mikä helpotti tulosten erottelua ja läpikäymistä ennen analyysin kirjoittamista. Myös kuvien ja taulukoiden tekeminen onnistui suoraan Excel-taulukosta, joten välttyttiin mahdollisilta virheiltä niissä. Tutkimuksen aineisto koostui yritysten julkisesti saatavilla olevista vastuullisuusraporteista, mikä on yksi tutkimuksen vahvuuksista, koska raportit heijastavat virallista ja ajantasaista tietoa yritysten vastuullisuustoimista. Toisaalta aineisto voi olla rajallista ja raportit kattavat vain tietoja, joita yritykset ovat valinneet julkisesti esitettäväksi. Käsintehdyssä analyysissä voi myös tapahtua huolimattomuusvirheitä tai tulkintaeroja ja nämä riskit lukijan kannattaa ottaa huomioon analyysiä lukiessa.

4.3 Tutkimustulokset

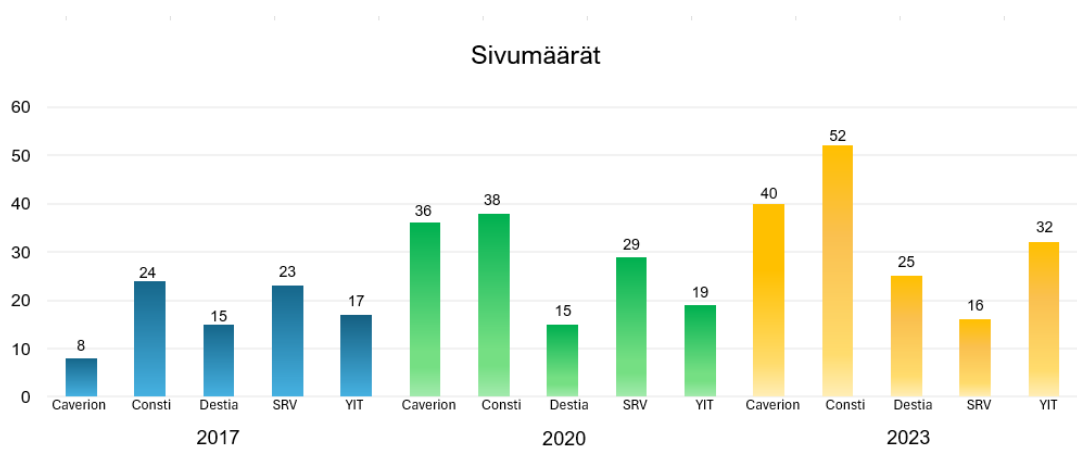
Analyysin tuloksena huomattiin vastuullisuusraportoinnin kehittyneen huomattavasti vuosien 2017 ja 2023 välillä. Raportointitavat, tiedon laajuus, hyödynnetyt standardit ja raporteissa esitetyt mittarit vaihtelivat jokaisena vuonna, ja osalla yrityksistä kehitys oli huomattavampaa kuin muilla. Tässä luvussa käydään tarkemmin läpi tutkimuksen tulokset, ensin kokonaisuutena laajuuden, yritys vastuun aihealueiden, mittareiden, standardien ja oleellisten sisältöjen osalta sekä lopuksi verraten yksittäisiä yrityksiä.

Raporttien laajuus

Raporttien laajuutta mitattiin sivumäärien avulla, sillä se on selkeä ja vertailtavissa oleva luku, joka kertoo kuinka paljon raporteihin on sisällytetty tietoa. Sivumäärä ei kerro yksiselitteisesti kaikkea raportin tai sen sisältöjen laajuudesta ja esimerkiksi mahdolliset raporteissa olevat kaaviot ja kuvat saattavat vaikuttaa siihen. Sisältöjä tarkastellaan tarkemmin tämän luvun seuraavissa osioissa. Sivumäärien perusteella voidaan kuitenkin analysoida, kuinka suurissa määrin yritykset raportoivat vastuullisuudestaan ja miten tämä on muuttunut tutkittujen vuosien aikana.

Taulukossa 1 näkyy sivumäärien kehitys tarkasteltavien vuosien aikana sekä vaihtelevuus yksittäisten raporttien välillä. Sivumäärien laskuun otettiin mukaan sekä erillisten vastuullisuusraporttien sivumäärät että mahdollisten toimintakertomuksissa tai vuosikertomuksissa olevien vastuullisuusosioiden sivumäärät. Kuten taulukosta huomataan, vuosien 2017 ja 2023 välillä kehitys on huomattavaa ja keskiarvoltaan sivumäärät nousevat tämän seitsemän vuoden aikana 16 sivua, eli jopa 92 prosenttia. Kehitys ei ole ihan tasaista, sillä vuosien 2020 ja 2023 välinen kehitys on hieman pienempää, mutta kuitenkin huomattavaa.

Taulukko 1. Sivumäärät

Vuonna 2017 on vielä selkeästi lyhyempiä raportteja kuin tulevina vuosina ja kaikkien sivumäärien keskiarvo on noin 17 sivua. Myös laajuus raporttien välillä vaihtelee eniten ja esimerkiksi Constin raportoimien tietojen yhteenlaskettu sivumäärä on jopa kolme kertaa suurempi kuin Caverionin vastaava luku. Vuoteen 2020 verrattessa muutos on jo suuri. Sivumäärät ovat silloin keskiarvoltaan noin 27 sivua, mikä tarkoittaa 56 prosentin nousua edellisestä.

Vuodesta 2020 vuoteen 2023 raporttien pituus kehittyi yhä selkeästi, mutta ei yhtä voimakkaasti. Vuonna 2023 sivumäärien keskiarvo on 33 sivua, eli on noin kuusi sivua suurempi kuin vuonna 2020. Prosentteissa keskiarvo on noussut 21 prosenttia. Yksi raporteista on huomattavasti lyhyempi kuin aikaisemmin, mikä selittää osaltaan miksi keskiarvo ei kehity yhtä huomattavasti. Kuitenkin vuoteen 2017 verrattessa muutos on jo erittäin suuri, kun keskiarvo on yli 90 prosenttia suurempi.

Kun katsotaan yksittäisten yritysten sivumääriä ja niiden kehitystä, Constilla ja Caverionilla on ollut selkeästi voimakkain kehitys ja kaikista laajimmat raportit. Erityisesti Constin sivumäärät erottuvat taulukosta ja ovat jokaisena vuonna kaikista suurimmat. Caverionin sivumäärät ovat hieman pienempiä, mutta kehittyvät koko ajanjaksolla ylivoimaisesti eniten. Destialla ja YIT:illä on aluksi hyvin tasaiset sivumäärät, mutta vuosien 2020 ja 2023 välillä nekin nousevat

reilusti. SRV:n sivumäärien kehitys on aluksi tasaista, mutta vuonna 2023 sivumäärä tippuu jopa vuotta 2017 pienemmäksi.

Sivumäärien nousevaa kehitystä selittää varmasti osaltaan vastuullisuusraportoinnin ja kestävän liiketoiminnan suosion sekä yritysten motivaation kasvaminen. Sidosryhmien ja yhteiskunnan paine ja muiden yritysten tekemät vastuullisuusteot voivat motivoida yrityksiä tekemään itse yhä laajempaa ja parempaa raportointia. Myös eroavat raportointitavat, esimerkiksi standardien ja ohjeistusten vaihtuminen vuosien aikana voivat vaikuttaa raportoinnin laajuuteen. Lisäksi lakimuutokset, kuten uuden kestävyysraportointistandardin myötä tulevat vaatimukset voivat motivoida yrityksiä varautumaan uusiin vaatimuksiin laajentamalla raportointia jo etukäteen uuden standardin mukaiseksi.

Sosiaalinen vastuu

Sosiaalinen vastuu oli alusta alkaen raporteissa selkeästi eniten käsitelty aihealue. Sen sisältö toistui osittain samana jokaisena tarkasteluvuonna, mutta jokaisena vuonna tuli myös useita uusia aiheita tai laajempia näkökulmia aiemmin esitettyihin aiheisiin liittyen. Myös sosiaalisen vastuun mittarit olivat kaikista yritys vastuun osa-alueista vahvimmillaan, etenkin ensimmäisenä tarkasteluvuonna.

Vuonna 2017 yleisimmät sosiaalisen vastuun aihealueet liittyivät yrityksen omaan henkilöstöön, työterveyteen- ja turvallisuuteen sekä asiakkaisiin. Myös tasa-arvo, monimuotoisuus, ihmisoikeudet sekä henkilöstön kouluttautuminen ja osaamisen kehittäminen esiintyivät raporteissa. Näitä avattiin kertomalla esimerkiksi yrityksen työturvallisuusohjeista sekä työturvallisuuteen liittyvistä hankkeista. Destia ja SRV kertoivat myös kuuluvansa Rakennusteollisuus ry:n Nolla tapaturmaa rakennusteollisuudessa 2020-hankkeeseen, jossa pyrittiin minimoimaan tapaturmat rakennusalalla (Destia Oy 2025b; SRV Yhtiöt Oyj 2025b). Raporteissa kerrottiin yritysten konkreettisista toimista sosiaalisen vastuun puolesta ja muun muassa Consti (2025a) kertoi huolehtivansa

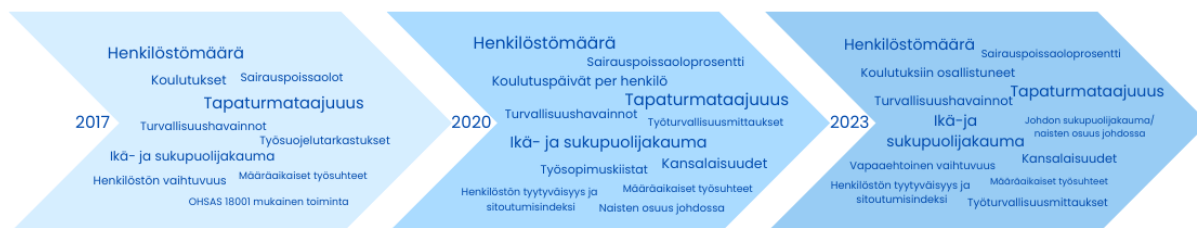
loppukäyttäjien ja sidosryhmien turvallisuudesta sisäilman laadun tarkkailun, kosteuden- ja pölynhallinnan sekä ylläpito- ja käyttäjäkoulutusten avulla.

Vuonna 2020 sosiaalisen vastuun aihealueet olivat jo selkeästi laajemmat kuin edellisenä tarkasteltuvuonna ja uusina aiheina esiintyivät esimerkiksi syrjintä ja työturvallisuuden kehittäminen. Omaan henkilöstöön liittyvät aiheet, kuten työturvallisuus ja työntekijöiden terveys, olivat vuoden 2017 tapaan edelleen eniten käsitelty aihealue ja muita merkittäviä teemoja olivat tasa-arvo, ihmisoikeudet ja osaamisen kehittäminen. Yritykset kertoivat tärkeiden arvojensa ja toimintatapojensa lisäksi merkittävistä vastuullisuustoimistaan, kuten Caverion uudesta mentoriohjelmastaan sekä YIT uudesta tapaturmaraportointikäytännöstään, joka oli otettu käyttöön vuoden 2020 alusta (Caverion Corporation 2025b; YIT Oyj 2025b).

Viimeisenä tarkasteluvuonna yleisimmät sosiaalisen vastuun aihealueet koostuivat henkilöstöön, asiakkaisiin sekä pienin osin myös arvoketjun työntekijöihin liittyvistä aiheista. Henkilöstön työturvallisuus, hyvinvointi ja terveys, tasa-arvo, ihmisoikeudet ja osaamisen kehittäminen toistuivat edellisiltä vuosilta, mutta vuonna 2023 esiintyi myös uusia aiheita, kuten tulospalkitseminen ja yhdenvertaiset mahdollisuudet. Destia kertoi muun muassa ensimmäistä kertaa toteuttamastaan konserninlaajuisesta henkilöstötutkimuksesta, jolla selvitettiin henkilöstön tyytyväisyyttä sekä SRV kertoi voittamastaan valtakunnallisesta työturvallisuuskilpailusta (Destia 2025b; SRV Yhtiöt 2025b).

Sosiaalisen vastuun aiheita kuvattiin raporteissa useiden mittareiden, lukujen ja kaavioiden avulla. Kuvasta 3 nähdään mittareiden kehitys jokaiselta tarkasteluvuodelta sekä aihealueen käytetyimmät mittarit. Mittarin nimi näkyy sitä suurempana, mitä yleisempi se oli kyseisenä vuonna. Vuonna 2017 ne keskittyivät enimmäkseen yritysten omaan henkilöstöön ja turvallisuuteen. Yleisimpiä vastuullisuustiedoissa esitettyjä lukuja olivat muun muassa henkilöstömäärät, ikä- ja sukupuolijakaumat, koulutuksien määrät sekä tapaturmataajuudet. Tapaturmataajuus on työturvallisuuden kannalta oleellinen luku, joka kertoo tapaturmien ja työtuntien suhteen. Muista poiketen YIT mainitsi

työntekijöidensä nettosuositeluindeksin sekä Caverion työterveyden ja - turvallisuuden OHSAS 18001-standardin mukaisen toimintansa mittarin (Caverion Corporation 2025b; YIT Oyj 2025b). Muita yleisiä mittaustuloksia esitettiin muun maussa sairauspoissaoloista, määräaikaisten ja vakituisten työsuhteiden osuuksista, henkilöstön vaihtuvuudesta, turvallisuushavainnoista sekä työsuojelutarkastuksista.

Kuva 3. Sosiaalisen vastuun mittarit

Vuonna 2020 mittareita oli reilusti enemmän vuoteen 2017 verraten. Uusia mittareita oli etenkin henkilöstön tyytyväisyyteen ja sitoutumiseen, turvallisuusmittauksiin, työsuojelutarkastuksiin ja naisten osuuteen liittyen. Myös perinteisen ikä- ja sukupuolijakauman lisäksi kansalaisuus otettiin osaksi henkilöstöjakauman mittareita. Lisäksi SRV (2025b) esitti raportissaan TR- ja MRV-turvallisuusmittaustuloksia, joilla arvioidaan talonrakennus-, maa- ja vesirakennustyömaiden turvallisuutta. Edellisten vuosien tapaan henkilöstöjakaumat, tapaturmataajuudet ja koulutusten määrät toistuivat tuttuina aiheina, mutta esitystavat vaihtelivat ja esimerkiksi koulutusmäärien sijaan saatettiin esittää koulutuspäivät työntekijöitä kohden.

Vuoden 2023 mittareiden aiheissa ei tapahtunut erityisen suurta muutosta edelliseen tarkasteluvuoteen verrattuna ja henkilöstöön sekä työturvallisuuteen liittyvät luvut olivat edelleen yleisimpiä mittaustuloksia. Kokonaisuutena yritykset raportoivat kuitenkin yhteensä enemmän kuin aikaisempina vuosina ja jokaisen yrityksen raporteista löytyivät vähintään henkilöstömäärä, sukupuolen, iän ja määräaikaisuuden osuus sekä tapaturmataajuuus.

Ympäristövastuu

Ympäristövastuun aihealue oli raporteissa laajasti käsitelty ja lähes sosiaalisen vastuun tasolla, mutta kehittyi yritys vastuun osa-alueista selkeästi eteen. Viimeisenä tarkasteluvuonna se oli vahvasti mukana raporteissa ja oli joissakin raporteissa selkeästi vahvin teema. Myös ympäristövastuun alle kuuluvat mittarit olivat ensimmäisestä vuodesta alkaen kohtuullisen monipuolisia ja kehittyivät jokaisena vuonna, ollen viimeisenä tarkasteluvuonna jo hyvin laajoja.

Vuonna 2017 ympäristövastuun aihealueet keskittyivät pääasiassa energiankulutukseen, energia- ja materiaalitehokkuuteen, jätteisiin ja kierrätykseen sekä ympäristön ja hankintojen kestävyteen. Ympäristövastuun raportointi oli yrityksillä vaihtelevalla tasolla, mutta jokaisessa raportissa otettiin jollain osin kantaa rakennusalan merkittäviin ympäristövaikutuksiin ja kerrottiin myös konkreettisia esimerkkejä yritys vastuun toteutumisesta. Esimerkiksi Destia ja SRV kertoivat käyttämistään ISO 14001-standardin mukaisista ympäristöjärjestelmistä sekä Caverion uudesta energiatehokkuushankkeestaan (Caverion Corporation 2025c; Destia Oy 2025b; SRV Yhtiöt Oyj 2025b).

Toisena tarkasteluvuonna ympäristövastuun aihealueet pysyivät osittain samoina, mutta niistä raportointiin huomattavasti laajemmin kuin aikaisemmin. Vuoden 2020 raporteissa toistuivat edelleen ympäristövastuun yleiset aiheet, kuten energiankulutus, materiaalitehokkuus ja jätteiden kierrätys, mutta myös uusia aiheita oli otettu mukaan. Näitä olivat esimerkiksi ilmastonmuutoksen torjunta, päästöt, vähähiilisyys ja kiertotalous. Yritykset kertoivat keskittyvänsä kiertotalouden parantamiseen ja esimerkiksi YIT (2025b) kertoi käyttäneensä kierrätettyjä materiaaleja jo useammassa hankkeessaan.

Vuoden 2023 raporteissa ympäristövastuun aihealueet olivat selvästi laajempia ja jokaisessa raportissa esiintyi useita näkökulmia. Edellisten vuosien aiheiden lisäksi mainittiin luonnon monimuotoisuuden turvaaminen, ilmastonmuutokseen sopeutuminen, ympäristöriskien vähentäminen sekä oman toiminnan arvioidut vaikutukset ympäristöön sekä ekosysteemeihin. Raporteissa keskityttiin erityisesti ilmastonmuutoksen, kiertotalouden, vähähiilisten materiaalien sekä

luonnon monimuotoisuuden aiheisiin. Consti (2025a) kertoi uudesta ympäristöohjelmastaan, jonka avulla se pyrkii vähentämään oman toimintansa ympäristökuormitusta. Constilla on myös oma hiilineutraalisuustavoite vuodelle 2035, sekä Destialla ja YIT:llä vuodelle 2030 (Consti Oyj 2025a; Destia Oy 2025b: YIT 2025b).

Ympäristövastuun mittarit kehittyivät pääosin samaa tahtia sen aiheiden kanssa. Kuvassa 4 on esitetty jokaisen vuoden yleisimmät mittarit, tekstin suuruuden viitaten yleisempään mittariin. Vuonna 2017 yleisimmät mittarit liittyivät energiankulutukseen, päästöihin, jätemääriin, hyötykäyttö- ja lajitteluasteeseen sekä Destian (2025b) raportissa esitettiin myös energiaintensiteetti, joka tarkoittaa energiankulutusta suhteutettuna liikevaihtoon. Mittareissa esitettiin myös kulutetun sähkön, kaasun tai polttoaineiden yhteenlasketut määrät, kertyneen jätteen painot sekä prosenttiosuus lajitelluista tai hyötykäytetyistä materiaaleista.

Kuva 4. Ympäristövastuun mittarit

Vuonna 2020 mittarit olivat suurimmaksi osaksi samoja kuin aiemmin, mutta uutena tietona esitettiin esimerkiksi hiilijalanjälki ja oman energiankulutuksen päästöt. Energiankulutuksesta raportoitiin useassa raportissa tarkemmin energialähteittäin, kuten sähkön, kaukolämmön ja maalämmön osalta erikseen. Caverionin (2025b) raportissa kuvattiin hiilijalanjäljen avulla, kuinka paljon yrityksen tuottamat tuotteet tai palvelut tuottavat hiilidioksidipäästöjä. Useiden raporttien laskelmissa hyödynnettiin myös GHG-protokollan Scope 1, 2 ja 3-päästöluokittelua, jossa erotellaan suorat, energiaperäiset epäsuorat ja muut epäsuorat päästöt (Kurittu & Rankinen 2023, 232).

Viimeisenä tarkasteluvuonna ympäristövastuun mittarit olivat edelliseen verrattuna paljon monipuolisemmat ja jokaisessa raportissa laajalti esillä. Niilläkin yrityksillä, joilla ei aikaisemmin ollut yhtä laajasti tietoa, oli useampi mittari mukana raporteissaan. Edellisten vuosien tapaan energiankulutuksesta, päästöistä, jätteistä ja kierrätyksestä oli monia mittareita, mutta myös uutena tietona esitettiin EU:n taksonomia-asetuksen mukaiset tiedot liiketoiminnasta. Lisäksi yritykset käyttivät monipuolisempaa päästölaskentaa.

Taloudellinen vastuu

Taloudellinen vastuu oli osa-alueista selkeästi vähiten raportoitu, mutta kehittyi kuitenkin mallikkaasti viimeiseen tarkasteluvuoteen asti. Taloudellinen vastuu sisältää monia mittareita ja taloudellisia lukuja, joita saatetaan esittää vain taloudellisten tietojen osuuksissa, kuten tilinpäätöksessä. Tässä analyysissä keskitytään nimenomaan vastuullisuustietojen ohessa esitettyihin aiheisiin ja mittareihin, mikä saattaa osaltaan selittää sen, miksi taloudellisen vastuun raportointi näyttää muuta osa-alueita heikompana.

Vuonna 2017 yleisimmät taloudellisen vastuun aihealueet liittyivät harmaaseen talouteen, korruptioon ja lahjontaan sekä eettisiin toimintatapoihin. Myös vastuullisuus alihankkijoiden kohdalla nousi esiin osassa raporteista. Esimerkiksi Consti, Destia ja SRV kertoivat tilaajavastuulain noudattamisesta ja Luotettava Kumppani-ohjelmasta, joiden noudattamista he edellyttivät myös yhteistyökumppaneiltaan (Consti Oyj 2025a; Destia Oy 2025b; SRV Yhtiöt Oyj 2025b). Raporteissa kerrottiin myös yritysten omista anonyymeista ilmoituskanavista ja työryhmistä, joilla pyrittiin edistämään eettisten periaatteiden seuraamista ja toteutumista. Lisäksi SRV (2025b) kertoi järjestämistään harmaan talouden torjuntapäivistä, joissa keskitytään työmaiden eettisen toiminnan tarkastamiseen.

Vuoden 2020 raporteissa taloudellisen vastuun raportointi oli kokonaisuutena hieman kehittyneempää ja siitä raportointiin jokaisessa raportissa erikseen. Vastuullinen toimitusketju, korruptionvastaisuus ja harmaa talous olivat yhä

raporttien suosituimpia teemoja ja lisäksi toiminnan jatkuvuudesta, suomalaisten toimittajien suosimisesta sekä verojen maksamisesta oli mainintoja osalla yrityksistä. Esimerkiksi Caverion (2025b) mainitsi kehittäneensä toimitusketjunsä läpinäkyvyyttä ja lisänneensä ostoja erityisesti eettisten toimintaperiaatteiden allekirjoittaneilta toimittajilta. Lisäksi riskienhallinta otettiin mukaan ja muun muassa YIT kertoi jokaisesta tunnistamastaan liiketoiminnan riskistä, niiden vaikutuksista sekä hallinnasta omassa taulukossaan.

Viimeisenä tarkasteluvuonna aiheet pysyivät edelleen pääosin samoina, mutta joihinkin raportteihin sisällytettiin edellisten aiheiden lisäksi yrityskulttuurin ja alihankintaketjuun liittyviä aiheita. Myös tietoturva tunnistettiin yhtenä ajankohtaisena megatrendinä ja mainittiin osana hyvän hallinnon teemoja. Erityisesti kyberturvallisuus otettiin huomioon oleellisena liiketoiminnan riskinä. Vaikka aiheet olivat suurin osin samoja kuin edellisinä vuosina, raportoinnin laajuus parantui edellisiin verrattuna ja jokaisella yrityksellä oli oma osuutensa taloudellisesta vastuusta ja siihen viitattiin useimmiten hallinnoinnin tai hyvän hallinnon termillä taloudellisen vastuun sijaan. Toimitusketjun vastuullisuus oli edelleen tärkeä aihe monella yrityksellä ja esimerkiksi Destia (2025b) kertoi järjestämästään toimittajapäivästä, jonne se kutsui kaikki tärkeimmät yhteistyökumppaninsa kuulemaan liiketoiminnastaan.

Taloudellisen vastuun mittarit kehittyivät samaa tahtia taloudellisen vastuun aiheiden raportoinnin kanssa ja eivät vielä yltäneet sosiaalisen vastuun tai ympäristövastuun tasolle. Kuten kuvasta 5 nähdään, mittarien laajuus ei kehittynyt samaa tahtia kuin edelliset, mutta jokainen yritys kuitenkin sisällytti niitä jokaisena vuonna entistä paremmin raportointiinsa. Huonompaa kehitystä saattaa selittää myös se, että monia taloudellisia lukuja esitetään jo tilinpäätöksessä, jolloin vastuullisuustiedoissa niitä ei välttämättä esitetä uudelleen.

Vuonna 2017 mittarit keskittyivät enimmäkseen tarkastuksiin, sanktioihin ja veroihin. Erityisesti viranomaisten ja asiakkaiden tekemät tilaajavastuutarkistukset, eli tarkistukset lakisäätöiden velvoitteiden

hoitamisesta olivat useassa raportissa esillä sekä yritysten itse tekemät toimittaja-arvioinnit. Muita oleellisia lukuja olivat valtiolle maksetut verot, sosiaaliturvamaksut ja kotimaassa tehdyt hankinnat. Caverion (2025c) mainitsi myös laadunhallinnan ISO 9001-standardin mukaisen liikevaihtonsa.

Kuva 5. Taloudellisen vastuun mittarit

Vuonna 2020 samantyyppiset mittarit olivat edelleen suosituimpia ja useampi yritys sisällytti vastuullisuustietoihinsa esimerkiksi tarkastusten määriä ja maksettujen verojen summia. Tarkastetut työmaat ja henkilöt, sanktiot ja maksetut verot ilmoitettiin lukumääräisinä. Consti ja SRV esittivät myös uutena terminä verojalanjäljen, jonka avulla yrityksen maksamat verot esitettiin laajemmin, sisällyttäen mukaan myös kaikki välilliset maksut sekä henkilöstöön ja palkkoihin liittyvät maksut (Consti Oyj 2025a; SRV Yhtiöt Oyj 2025b). Tänäkään vuonna mittareita ei ollut muihin aiheisiin verrattuna yhtä laajasti esillä, mutta tilanne vaihteli yrityksittäin.

Vuoden 2023 mittarit olivat kokonaisuudessa kehittyneempiä ja jokaisella yrityksellä oli selkeämpiä taloudellisen vastuun mittareita raportoinnissaan. Edelleen mittarit keskittyivät lakisääteisiin ja eettisiin aiheisiin, kuten tarkastuksiin harmaan talouden ja korruption estämiseksi sekä valtiolle tilitettäviin veroihin ja sosiaaliturvamaksuihin. Constin, YIT:n ja SRV:n raporteissa esiintyi myös uutena tietona EU-taksonomian mukainen liikevaihto, toimintamenot ja pääomamenot, joilla kuvattiin, miten nämä tunnusluvut täyttivät taksonomian mukaiset kestävyyskriteerit (Consti Oyj 2025a; SRV Yhtiöt Oyj 2025b; YIT Oyj 2025b).

Standardit ja sitoumukset

Vastuullisuusraporteissa hyödynnettiin monia oleellisia standardeja, viitekehyksiä ja sitoumuksia, joiden avulla raportoinnista saadaan tehokkaampaa, ymmärrettävämpää ja konkreettisempää. Taulukkoon 2 on koottu yritysten käyttämiä standardeja ja ohjeistuksia jokaiselta tarkastellulta vuodelta. GRI-standardit mainittiin jokaisena vuonna vähintään kahden yrityksen raportoinnin viitekehyksenä ja sen edellyttämä GRI-indeksi oli joko osana vastuullisuusraporttia tai erillisenä tiedostona yrityksen verkkosivuilla. Vuonna 2017 Destia ja YIT, vuonna 2020 Caverion, Consti ja YIT ja vuonna 2023 Caverion, Consti, SRV ja YIT mainitsivat hyödyntävänsä standardistoa raportointinsa pohjana (Caverion Corporation 2025b; Consti Oyj 2025a; Destia Oy 2025b; YIT Oyj 2025b). Koska standardit ovat päivittyneet useasti, yrityksillä oli jokaisena vuonna käytössä eri versio standardeista. Vuonna 2017 hyödynnettiin GRI G4- standardeja, vuonna 2020 kokonaan uudistetun GRI Standards-sarjan standardeja sekä vuonna 2023 vielä päivitetystä Universal Standards-sarjaa.

Taulukko 2. Käytetyt viitekehykset

	GRI	EU-taksonomia	ISO 9001	ISO 14001	ISO 45001/ OHSAS 18001	ISO 26000
2017	x		x	x	x	x
2020	x		x	x	x	
2023	x	x	x	x	x	

EU-taksonomia esiintyi raporteissa vain vuonna 2023. Caverion, Consti, SRV ja YIT, eli neljä yritystä viidestä hyödynsivät sitä omassa raportoinnissaan.

Taksonomia ei ole edellisten tavalla vapaaehtoinen standardi, vaan osa EU:n lainsäädäntöä, mutta toimii selkeänä viitekehyksenä vastuullisuusraportoinnille.

Taksonomiaa hyödynnettiin raporteissa erityisesti yritysten toimintojen arvioimisessa ja osalla yrityksistä oli myös kattava taulukko, jossa eriteltiin liikevaihdon, toimintamenojen ja pääomamenojen taksonomiamukaisuus sekä

osuus kokonaisliikevaihdosta tai kokonaismenoista. Lisäksi yritykset olivat hyödyntäneet taksonomiaa ympäristövaikutusten arvioinnissa, kansainvälisten oikeuksien toteutumisen seurannassa, ympäristöriskien tunnistamisessa sekä investointien ohjaamisessa. Yritykset esittivät myös esimerkkejä hankkeista, joiden toteuttaminen oli suunniteltu taksonomian avulla.

GRI-standardien ja taksonomian lisäksi joka vuosi mainittiin useita ISO-standardia. Consi hyödynsi sosiaalisen vastuun ISO 26000-standardia vuonna 2017, mutta myöhemmin vuosina standardia ei enää esiintynyt. Sen sijaan hallintajärjestelmiin liittyvät standardit, joiden noudattamisella yritykset voivat saada sertifikaatin, olivat esillä jokaisena vuonna. ISO 9001, eli laadunhallintajärjestelmää säätelevä standardi, mainittiin vuonna 2017 ja 2020 kahden yrityksen raporteissa, sekä vuonna 2023 kolmen yrityksen raporteissa. Vastaavasti ympäristöjärjestelmiä säätelevä ISO 14001-standardi mainittiin jokaisena vuonna kolmen yrityksen raporteissa. Työterveyden ja turvallisuuden järjestelmiä säätelevä ISO 45001, joka korvasi OHSAS 18001-standardin vuonna 2018, oli kahdessa raportissa kahtena ensimmäisenä vuonna ja vuonna 2023 jo neljän yrityksen raportissa. Destia, SRV ja YIT käyttivät standardeja aktiivisesti jokaisena vuonna, Caverion ja Consi vain yhtenä. Nämä standardit ja niiden avulla saadut sertifikaatit toimivat todisteena yrityksen vastuullisesta toiminnasta ja ovatkin hyödyllisiä mainita vastuullisuustiedoissa.

Tutkimuksessa tarkasteltiin standardien ja viitekehyksien lisäksi vastuullisuusraporteissa esitettyjä kansainvälisiä sitoumuksia sekä vastuullisuuteen liittyviä strategioita ja tavoitteita. Taulukossa 3 on merkitty näiden esiintyvyys jokaisen tarkastellun vuoden osalta. YK:n kestävän kehityksen tavoitteet, eli SDG:t olivat vuodesta 2020 eteenpäin mukana lähes jokaisessa raportissa ja niistä mainittiin usein erikseen ne tavoitteet, jotka koskivat nimenomaan yrityksen omaa toimintaa. Suosituimpia olivat sukupuolten tasa-arvoon, talouskasvuun ja työpaikkojen luomiseen, turvallisiin ja kestäviin kaupunkeihin, ilmastomuutoksen torjuntaan sekä rauhaan ja oikeudenmukaisuuteen liittyvät tavoitteet. Muita yritysten oleelliseksi katsomia

teemoja olivat esimerkiksi vastuullinen kuluttaminen, kestävä teollisuus sekä terveys ja hyvinvointi.

Taulukko 3. Keskeiset vastuullisuusteemat

	SDG:t	YK:n periaatteet	Ilmastoneutraalisuus	Strategia	Tavoitteet
2017				X	X
2020	X	X	X	X	X
2023	X	X	X	X	X

Myös YK:n kymmenen periaatetta mainittiin Destian vuoden 2020 raportissa sekä Caverionin raporteissa vuonna 2020 ja 2023, kun yritykset kertoivat olevansa sitoutuneita Global Compact-aloitteeseen (Caverion Corporation 2025b; Destia Oy 2025b). Periaatteet eivät siis olleet yhtä suosittuja kuin SDG:t, eikä tavoitteita esitetty yhtä tarkasti. Samoin ilmastoneutraalisuuden tavoite esiintyi raporteissa vain kahtena viimeisenä tarkasteluvuonna. Yritykset mainitsivat joko yleisesti Suomen ja EU:n hiilineutraalisuustavoitteet tai oman tavoitteensa, joka oli yleensä linjassa Pariisin ilmastopimuksen tai Green Dealin kanssa. Consti, Destia ja YIT mainitsivat myös näistä poikkeavat omat hiilineutraalisuustavoitteensa (Consti Oyj 2025a; Destia Oy 2025b; YIT Oyj 2025b).

Yritysvastuun teemat olivat jokaisena vuonna vahvasti mukana yritysten strategioissa ja tavoitteissa. Strategioissa mainittiin yritysten strategiakaudelle suunniteltua toimia ja osalla yrityksistä oli myös erikseen omat vastuullisuusohjelmansa. Strategiat liittyivät erityisesti megatrendeihin, kuten kaupungistumiseen ja ilmastomuutokseen, asiakkaiden ja työntekijöiden tyytyväisyyteen sekä kestäväan rakentamiseen. Vastuullisuus oli osana yritysten strategioita jokaisena tarkasteluvuonna, mutta eniten vuosien 2020 ja 2023 aikana. Vastuullisuuteen liittyviä tavoitteita oli useimmiten mainittuna osana strategioita, ja ne painottuivat yritysten kestäväan toimintaan ja päästöjen vähentämiseen. Konkreettisia tavoitteita olivat esimerkiksi uusiutuvaan sähkөөn

siirtyminen ja työturvallisuuden tunnuslukujen, kuten tapaturmataajuuden ja turvallisuushavaintojen parantaminen.

Yritysten väliset erot

Yritysten raporteissa oli jokaisena tarkasteluvuonna paljon samaa, mutta myös selkeitä eroavaisuuksia esimerkiksi raporttien laajuudessa, raportointitiedon sijainnissa, käytetyissä standardeissa ja sitoumuksissa. Osa eroista ja samanlaisuuksista on tullut jo esiin edellisissä tutkimustulosten osioissa, joten tässä osiossa keskitytään vielä kootusti keskeisimpiin yksittäisten yritysten raporttien sisältöihin ja eroavaisuuksiin, joita analyysin pohjalta huomattiin.

Caverion on raportoinut vastuullisuudestaan erillisen kestävän kehityksen raportin avulla vuodesta 2018 alkaen, joten vuoden 2020 ja 2023 osalta keskityttiin näiden raporttien sisältöön sekä vuosikertomuksissa oleviin vastuullisuusosuuksiin. Vuoden 2017 osalta tiedot löytyivät tilinpäätöksen toimintakertomuksesta sekä vuosikertomuksen kestävän kehityksen osiosta. Caverionin raportoinnin laajuuden kehitys oli selkeästi kaikista huomattavinta ja raportit sisälsivät etenkin kahtena viimeisenä vuonna monia mittareita, tavoitteita ja esimerkkejä vastuullisuuden toteutumisesta. Caverion tunnisti sidosryhmänsä jokaisena tarkasteluvuonna ja otti vuonna 2020 kantaa koronapandemian vaikutuksiin. GRI-standardit olivat Caverionin käytetyin viitekehys ja vuonna 2023 myös taksonomia otettiin mukaan. Vuoden 2017 vastuullisuusraportoinnille ei mainittu erikseen viitekehystä. (Caverion Corporation 2025b;2025c.)

Caverionin raportoinnin teemat painottuivat henkilöstön hyvinvointiin ja kouluttamiseen, kestävään liiketoimintaan sekä vastuulliseen palveluun. Jokaiseen teemaan liitettiin myös vuonna 2020 ja 2023 niihin liittyvät SDG:t ja tavoitteiden eteen tehdyt toimet. Sosiaalisen vastuun aiheista painotettiin työturvallisuuden, koulutusten ja tasa-arvoisen kohtelun teemoja sekä kerrottiin, että Caverion edellyttää myös alihankkijoidensa ja yhteistyökumppaneidensa noudattavan työturvallisuusohjeitaan. Ympäristövastuun aiheissa keskityttiin

etenkin oman toiminnan päästöihin, kuten polttoaineen kulutukseen, energiankäyttöön ja ilmastomuutokseen. Vuonna 2023 Caverion myös kertoi sitoutuvansa Science Based Targets-aloitteen ja Pariisin ilmastosopimuksen mukaisiin päästövähennystavoitteisiin. Taloudellisen vastuun ja hyvän hallinnon teemoista keskityttiin etenkin määräystenmukaisuuteen, toimitusketjun eettisyyteen ja tietoturvaan, ja vaikkakin aihealue oli kokonaisuutena vähemmän käsitelty, Caverion otti sen jo ensimmäisestä vuodesta lähtien hyvin mukaan raportointiinsa. (Caverion Corporation 2025b;2025c.)

Consti raportoi vastuullisuudestaan vuosittain erillisissä yhteiskuntavastuuraporteissa. Constin raportit olivat selkeästi laajimmat ja sivumääriltään pisimmät muihin yrityksiin verrattuna ja sisälsivät joka vuosi monia taulukoita, mittareita ja tavoitteita. Consti kertoi jokaisen vuoden raportissaan tekevänsä paljon oppilaitosyhteistyötä ja otti myös vuonna 2020 koronapandemian vaikutukset huomioon. Consti kertoi selkeästi omissa taulukoissaan sidosryhmistään, vastuullisen toiminnan tavoitteistaan, tavoitteiden seurannasta sekä niiden toteutumisesta. Tavoitteet liittyivät muun muassa uusiutuvaan sähkөөn siirtymiseen sekä työntekijöiden tekemiin turvallisuushavaintoihin. Consti hyödynsi vuonna 2017 ainoana yrityksenä ISO 26000-standardia ja siirtyi sen jälkeen GRI-standardeihin. Vuonna 2023 Consti sisällytti raporttiinsa myös oman osuutensa EU-taksonomian mukaisesta toiminnastaan ja siihen liittyvistä tunnusluvuista. Lisäksi Consti kertoi varautuneensa vuoden 2023 aikana uuden kestävyysraportointidirektiivin edellyttämään raportointiin ja sen tuomiin vaatimuksiin. (Consti Oyj 2025a.)

Constin raportoinnin teemat keskittyivät työterveyteen ja -turvallisuuteen, henkilöstön osaamisen kehittämiseen, megatrendeihin, kuten ilmaston lämpenemiseen ja kaupungistumiseen sekä harmaan talouden torjuntaan. Myös Consti huomioi teemoissaan SDG:t ja niiden eteen tekemänsä työnsä. Sosiaalisen vastuun teemoista tunnistettiin lisäksi rakennusalan oleelliset ihmisoikeuksiin liittyvät riskit, kuten työluvattomien työntekijöiden palkkaaminen tai työturvallisuuden laiminlyönti. Ympäristövastuussa huomioitiin erityisesti oman toiminnan energiatehokkuus sekä lajittelun ja materiaalitehokkuuden

merkitys. Consti mainitsi myös tavoitteestaan olla hiilineutraali vuoteen 2035 mennessä. Harmaan talouden lisäksi taloudellisen vastuun aiheissa keskityttiin vastuullisiin hankintoihin ja tilaajavastuulain noudattamiseen. Constin raportoinnin teemat keskittyivät enemmän sosiaalisen ja ympäristövastuun aihealueisiin ja taloudellinen vastuu jäi hieman suppeammaksi, mutta oli silti laajasti käsitelty. (Consti Oyj 2025a.)

Destia raportoi vastuullisuudestaan vuosikertomuksissaan olevissa vastuullisuusosioissa. Destian raporttien vastuullisuusosiot olivat sivumääriltään keskimääräistä lyhyempiä ja ensimmäisenä kahtena vuonna samanmittaisia, mutta vuonna 2023 raportin laajuus kasvoi kymmenellä sivulla. Destia tunnisti ja huomioi sidosryhmänsä edellisten yritysten tapaan sekä otti huomioon koronan vaikutuksia ja kertoi muun muassa pandemian aiheuttamista YT-neuvotteluista. Destia myös kertoi raporteissaan tavoitteistaan, kuten Nolla tapaturmaa-hankkeesta, ISO-sertifikaattien laajentamisesta sekä päämäärästään olla kestävä ja vastuullinen infrarakennuksen edelläkävijä. Lisäksi vuonna 2023 Destia kertoi tavoittelevansa hiilineutraalisuutta vuoteen 2030 mennessä ja ilmastopositiivisuutta vuoteen 2035 mennessä. Destia hyödynsi vuoden 2017 raportissaan GRI-standardeja, mutta myöhempinä vuosina mainitsi vain ISO-standardit ja sertifikaatit. Myös Destia kertoi varautuneensa uuteen kestävyysraportointidirektiiviin. (Destia 2025b.)

Destian vastuullisuusteemat painottuivat edellisten tapaan työturvallisuuteen, koulutuksiin, megatrendeihin sekä asiakaslähtöiseen ja vastuulliseen toimitusketjuun. Sosiaalisen vastuun osa-alueella Destia keskittyi etenkin työntekijöidensä turvallisuuteen ja tyytyväisyyteen sekä kertoi henkilöstötutkimustensa tuloksista. Ympäristövastuun aihealueissa keskityttiin vähähiilisyteen, kiertotalouteen ja luonnon monimuotoisuuden turvaamiseen. Vuonna 2023 Destia kertoi kahdesta konsernintasoisesta vastuullisuusohjelmastaan, joihin kuuluvat omat sitoumuksensa liittyen sosiaaliseen, taloudelliseen ja ympäristövastuuseen. Näiden lisäksi Destia mainitsi SDG:t toimintansa perustana. Taloudellisen vastuun ja hyvän hallinnon

aiheet painottuivat korruptiontorjuntaan ja hankintojen vastuullisuuteen, mutta teema jäi muita yritysvastuun aiheita selkeästi pienemmäksi. (Destia 2025b.)

SRV raportoi vastuullisuuden teemoistaan osana vuosikertomustaan ja toimintakertomustaan. Vastuullisuusosuuksien pituudet olivat hieman keskimääräistä pidempiä, paitsi vuoden 2023 raportti oli sivumäärältään lyhyempi kuin edellisinä vuosina. SRV hyödynsi raportoinnissaan ensimmäisinä vuosina vain ISO-standardeja, mutta vuonna 2023 otti käyttöön myös GRI-standardit sekä EU-taksonoman. SRV sisällytti sidosryhmänsä, tavoitteensa ja koronapandemian vaikutukset raportointiinsa muiden yritysten tavoin sekä kertoi jokaisen vuoden raportissa omasta vastuullisuusohjelmastaan.

Ohjelmassa keskityttiin etenkin sidosryhmien odotuksiin, yritysvastuun kolmeen osa-alueeseen sekä tavoitteiden toteutumisen seurantaan. (SRV Yhtiöt 2025b.)

SRV:n raportoinnin teemat keskittyivät henkilöstöön ja turvallisuuteen, materiaali- ja energiatehokkuuteen, kestäviin hankintoihin sekä harmaan talouden ja korruption estämiseen. Kaikkia yritysvastuun teemoja käsiteltiin suht tasaisesti verrattuna muihin yrityksiin. Ympäristövastuussa painotettiin edellisten lisäksi kiertotaloutta, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä sosiaalisessa vastuussa yhdenvertaista kohtelua ja oman henkilöstön lisäksi myös arvoketjun työntekijöiden työoloja. SRV kertoi myös toisena yrityksenä sitoutuneensa Science Based Targets-aloitteeseen ja YK:n Race to Zero-tavoitteeseen, jossa pyritään puolittamaan kasvihuonepäästöt vuoteen 2030 mennessä sekä saavuttamaan nettonollapäästöt vuoteen 2050 mennessä (Global Climate Action 2024). Taloudellisen vastuun teemoissa keskityttiin myös yrityskulttuuriin ja maksettuihin veroihin, sekä lisäksi SRV kertoi neljä kertaa vuodessa järjestämistään harmaan talouden torjuntapäivistä, joissa tarkastetaan työmaiden ja työntekijöiden määräystenmukaisuutta, kuten työlupia ja koulutuksen riittävyyttä. (SRV Yhtiöt 2025b.)

YIT raportoi vastuullisuudestaan vuosikertomuksissaan sekä vuosina 2020 ja 2023 myös erillisessä GRI-indeksissä. YIT:n raportoinnin pituus kehittyi maltillisesti ja sivumäärät olivat tarkastelujakson aikana muihin yrityksiin verrattuna keskimääräisen mittaisia. YIT käytti kaikista eniten standardeja

raportoinnissaan, ja GRI-standardit sekä vähintään kaksi ISO-standardia olivat käytössä jokaisena tarkasteluvuonna. Vuonna 2023 myös EU-taksonomia tuli mukaan ja YIT kertoi varautuvansa uuteen kestävyysraportointidirektiiviin. YIT:n raportoinnissa otettiin huomioon sidosryhmät ja seurattiin tunnuslukujen kehitystä edellisiin vuosiin verrattuna. Myös koronapandemian vaikutuksia otettiin huomioon, esimerkiksi työmatkalentojen ja päästöjen vähenemisen osalta. SDG:t olivat mukana vuosien 2020 ja 2023 raporteissa ja YIT tunnisti niistä merkittävimmät, omaan toimintaansa liittyvät tavoitteet. Tavoitteiden toteutumista seurattiin ja yhdistettiin keskeisiin tunnuslukuihin. (YIT Oyj 2025b.)

YIT:n yritys vastuun teemat painottuivat muiden tavoin työturvallisuuteen ja osaamiseen, energiankulutukseen ja kiertotalouteen sekä vastuulliseen hankintaan ja harmaaseen talouteen. Sosiaalisen vastuun aiheissa keskityttiin etenkin henkilöstön hyvinvointiin ja tyytyväisyyteen sekä asiakastyytyväisyyteen. Ympäristövastuussa keskityttiin ympäristövaikutusten, kuten päästöjen ja energiankulutuksen pienentämiseen ja vuonna 2023 YIT kertoi kolmantena yrityksenä sitoutuneensa Science Based Targets-aloitteeseen. Lisäksi YIT:n tavoitteena on olla oman toimintansa osalta hiilineutraali vuoteen 2030 mennessä. Taloudellisen vastuun ja hyvän hallinnon aihealueissa keskityttiin muun muassa vastuullisiin hankintoihin, maksettuihin veroihin ja tietoturvaan. (YIT Oyj 2025b.)

Yhteenvedona voidaan todeta, että yritykset raportoivat yhteisesti yritys vastuun kaikista aiheista ja keskittyivät pääasiassa hyvin samantyyppisiin teemoihin, mutta raportoinnin laajuuksissa, viitekehyksissä, sitoumuksissa ja yksittäisissä tavoitteissa oli eroja. Constilla oli selkeästi pisimmät ja yksityiskohtaisemmat raportit, kun taas Destialla lyhyimmät, mutta kuitenkin sisällöltään laajat raportit. Caverionin raportointi kehittyi eniten sekä Constin ja YIT:n myös reippaasti, kun taas SRV:n raportti tiivistyi viimeisenä vuonna. YIT hyödynsi kaikista monipuolisimmin eri viitekehyksiä raportointinsa tukena, kun taas Destia pysytteli suurin osin samoissa ISO-standardeissa ja Consti sekä Caverion hyödynsivät pääasiassa GRI-standardeja. Ilmastotavoitteissa erottuivat Caverion, SRV ja YIT osallisuudellaan Science Based Targets-aloitteeseen,

sekä Consti, Destia ja YIT omilla hiilineutraalisuus- ja ilmastopositivisuustavoitteillaan. Taloudellisen vastuun aihealue oli kaiken kaikkiaan heikoiten käsitelty, mutta kuitenkin Caverion, Consti ja SRV erottuivat raportoiden niistäkin laajasti, etenkin viimeisenä vuonna.

5 Johtopäätökset

Vastuullisuusraportointi on noussut viime vuosina yhä keskeisemmäksi osaksi yritysten viestintää ja vuosittaista raportointia. Raportoinnin avulla yritykset pystyvät tuomaan esiin toimintaansa liittyviä sosiaalisia, taloudellisia ja ympäristöön vaikuttavia tekijöitä sekä osoittamaan vastuullisuuden merkityksen omassa liiketoiminnassaan. Raportointi on kehittynyt yksittäisistä tunnusluvuista laajempiin strategiaan kokonaisuuksiin, joita ohjaavat vastuullisuusraportoinnin standardit, lainsäädäntö ja sidosryhmien tarpeet. Tässä opinnäytetyössä tutustuttiin yritysvastuuseen ja vastuullisuusraportointiin sekä tutkittiin viiden suomalaisen rakennusalan yrityksen vastuullisuusraportoinnin kehittymistä.

Tutkimuksessa tarkasteltiin raporttien kehittymistä vuosien 2017–2023 aikana. Tavoitteena oli selvittää, miten yritysvastuu näkyy suomalaisten rakennusalan yritysten vastuullisuusraportoinnissa ja millaisia muutoksia raportointikäytännöissä on tapahtunut näiden seitsemän vuoden aikana. Aineistoa kerättiin kunkin yrityksen julkaisemista vastuullisuustiedoista tilinpäätösten, vuosikertomusten sekä erillisten vastuullisuusraporttien joukosta kolmelta tilikaudelta, ja tuloksia analysoitiin Microsoft Excelin taulukko-ohjelman ja suodattimien avulla. Tuloksista analysoitiin sekä määrällisiä että laadullisia muutoksia, joiden perusteella pystyttiin vastaamaan tutkimuskysymyksiin.

Tulokset osoittivat, että yritysvastuu on vahvasti mukana yritysten vastuullisuusraporteissa, sosiaalisten ja ympäristöllisten teemojen ollessa vahvimpia. Taloudellisen vastuun raportoinnissa huomattiin positiivinen kehityssuunta ja etenkin viimeisenä tarkasteluvuonna siitä raportointiin selvästi aikaisempaa aktiivisemmin. Raporteissa esitettiin myös useita aiheita tukevia mittareita. Sosiaalisen vastuun raportoinnissa erottuivat etenkin työturvallisuuteen ja omaan henkilöstöön liittyvät aiheet sekä tapaturmataajuuden ja erilaisten henkilöstöjakaumien mittarit olivat suosituimpia. Ympäristövastuun aiheissa keskityttiin hiilidioksidipäästöihin ja energiankulutukseen sekä esimerkiksi päästölaskenta saavutti suosiota viimeisenä tarkasteluvuonna. Taloudellisen vastuun raportoinnissa painotettiin

eettisten ohjeiden, vastuullisen toimitusketjun ja oikeanmukaisten maksujen toteutumista sekä esitettiin niihin liittyviä lukuja esimerkiksi verojalanjäljen avulla.

Yritykset hyödynsivät raporteissaan monia kansainvälisiä viitekehyksiä ja mainitsivat ympäristöön liittyviä tavoitteitaan sekä tukemiaan aloitteita. Näiden avulla yritykset osoittivat tavoittelevansa konkreettisia tuloksia sekä sitoutuvansa kestäväen kehityksen jatkuvaan edistämiseen. Vaikka tutkimus rajattiin vain viiteen vuoteen, se osoitti vastuullisuusraportoinnissa tapahtuneen merkittäviä muutoksia sinäkin aikana. Vuosien 2017 ja 2023 välillä raporttien sivumäärissä tapahtui huomattavaa kasvua ja se näkyi myös raporttien sisällössä yhä useampien mittareiden ja standardien hyödyntämisessä. Myös uuteen raportointilainsäädäntöön oli varauduttu. Kehitys heijastaa paitsi yhteiskunnan ja lainsäädännön kiristyviä vaatimuksia, myös yritysten omaa aktiivista pyrkimystä tehdä raportoinnista vertailukelpoisempaa ja läpinäkyvämpää. Raportoinnissa on selkeästi ryhdytty painottamaan megatrendien ja kestäväen kehityksen teemoja sekä tunnistettu oman toiminnan vaikutus näihin aiheisiin.

Opinnäytetyöprosessi sujui suunnitellusti ja pysyi hyvin aikataulussa. Tutkimusta oli erittäin mielenkiintoista tehdä ja se avasi paljon uusia näkökulmia vastuullisuusraportoinnin laajuudesta ja mahdollisista raportointityökaluista. Tulevaisuuden työuraani ajatellen työ antoi paljon hyödyllisiä oppeja sekä motivaatiota aiheen jatko-opiskelulle. Yritysvastuu ja vastuullisuusraportointi ovat laajoja ja ajankohtaisia aiheita, joista löytyy monia kiinnostavia vaihtoehtoja jatkotutkimuksille. Erityisen mielenkiintoista olisi tutkia miten esimerkiksi uusien lainsäädännöllisten muutosten, kuten CSRD:n ja EU:n taksonomian vaikutus tulevat muuttamaan vastuullisuusraportointia pidemmällä aikavälillä.

Lähteet

Aalto-yliopiston oppimiskeskus. Yrityspalvelin. YIT-Yhtymä/YIT Group.

Vuosikertomukset. Viitattu 21.4.2025

<https://web.lib.aalto.fi/fi/old/yrityspalvelin/company/106.html>.

Caverion Corporation. 2025a. Tietoa meistä. Viitattu 21.4.2025

<https://www.caverion.fi/tietoa-meista/>.

Caverion Corporation. 2025b. Vastuullisuusraportointi ja sitoumukset. Saatavilla

<https://www.caverion.fi/kestava-kehitys/vastuullisuusraportointi/>.

Caverion Corporation. 2025c. Vuosikatsaukset ja tilinpäätökset. Saatavilla

<https://www.caverion.fi/sijoittajat/julkaisut/vuosikatsaukset-ja-tilinpaatokset/>.

Consti Oyj. 2025a. Raportit ja esitykset. Saatavilla [https://investor.consti.fi/fi-](https://investor.consti.fi/fi-fi/tiedotteet-ja-taloustiedot/raportit-ja-esitykset?sc_lang=fi-FI&Category=*&Date=*&DateEnds=*)

[fi-fi/tiedotteet-ja-taloustiedot/raportit-ja-esitykset?sc_lang=fi-](https://investor.consti.fi/fi-fi/tiedotteet-ja-taloustiedot/raportit-ja-esitykset?sc_lang=fi-FI&Category=*&Date=*&DateEnds=*)

[FI&Category=*&Date=*&DateEnds=*](https://investor.consti.fi/fi-fi/tiedotteet-ja-taloustiedot/raportit-ja-esitykset?sc_lang=fi-FI&Category=*&Date=*&DateEnds=*).

Consti Oyj. 2025b. Tietoa Constista. Viitattu 21.4.2025

<https://consti.fi/consti/tietoa-constista>.

Destia Oy. 2025a. Historia. Viitattu 21.4.2025 [https://www.destia.fi/tietoa-](https://www.destia.fi/tietoa-meista/historia/)

[meista/historia/](https://www.destia.fi/tietoa-meista/historia/).

Destia Oy. 2025b. Taloudellinen informaatio. Saatavilla

<https://www.destia.fi/tietoa-meista/taloudellinen-informaatio/>.

EFRAG. About us. Viitattu 21.2.2025 <https://www.efrag.org/en/about-us>.

Euroopan komissio. The European Green Deal. Viitattu 10.3.2025

[https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-](https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en)

[2024/european-green-deal_en](https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en).

Euroopan parlamentti ja neuvosto. 2014. Direktiivi 2014/95/EU neuvoston

direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta

edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta

koskevien tietojen julkistamisen osalta. Annettu Strasbourgissa 22. lokakuuta 2014. Euroopan Unionin virallinen lehti L 330/1. Saatavilla <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>.

Euroopan parlamentti ja neuvosto. 2020. Asetus 2020/852 kestävästä sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta. Annettu Brysselissä 18.6.2020. Euroopan Unionin virallinen lehti L 198/13. Saatavilla <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A32020R0852>.

Euroopan Unioni. Säädyntyytit. Euroopan Unionin virallinen verkkosivusto. Viitattu 15.2.2025 https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/law/types-legislation_fi.

Global Climate Action. 2024. Race to Zero. Viitattu 28.4.2025 https://climateaction.unfccc.int/Initiatives?id=Race_to_Zero#:~:text=Race%20to%20Zero%20is%20the,credible%2C%20net%2Dzero%20action.

Global Newswire. Consti Yhtiöt Oyj:n Yhteiskuntavastuuaraportti 2017 julkaistu. Viitattu 14.3.2025 <https://www.globenewswire.com/fr/news-release/2017/06/09/1011939/0/fi/Consti-Yhti%C3%B6t-Oyj-n-Yhteiskuntavastuuaraportti-2017-julkaistu.html>.

Global Reporting Initiative. 2025a. A Short Introduction to the GRI Standards. Viitattu 17.2.2025 <https://www.globalreporting.org/media/wtaf14tw/a-short-introduction-to-the-gri-standards.pdf>.

Global Reporting Initiative. 2025b. Our mission and history. Viitattu 17.2.2025 <https://www.globalreporting.org/about-gri/mission-history/>.

Global Reporting Initiative. 2025c. SDG Initiatives. Viitattu 14.3.2025 <https://www.globalreporting.org/public-policy/sustainable-development/sdg-initiatives/>.

InfluenceMap. 2024. The Carbon Majors Database: Launch Report. Viitattu 7.3.2025 <https://influencemap.org/briefing/The-Carbon-Majors-Database-26913>.

International Organization for Standardization. ISO 26000 Social Responsibility. Viitattu 21.2.2025 <https://www.iso.org/iso-26000-social-responsibility.html>.

Juutinen, S. 2016. Strategisen yritys vastuun käsikirja. 1. painos. Helsinki: Talentum Media.

Kirjanpitolaki 1997/1336. Annettu Helsingissä 30.12.1997. Saatavilla <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1997/19971336#mvs>.

Koipijärvi, T. & Kuvaja, S. 2020. Yritysvastuu 2.0 – johtamisen uusi normaali. 2., uudistettu painos. Helsinki: Kauppakamari.

Kurittu, K. & Rankinen, L. 2023. Menesty kestävästi! Vastuullisuus johdon ja hallituksen agendalla. Helsinki: Alma Talent.

Kurittu, K. 2018. Yritysvastuuraportointi: Kiinnostavan viestinnän käsikirja. Helsinki: Alma.

Laki kirjanpitolain muuttamisesta 1249/2023. Annettu Helsingissä 21.12.2023. Saatavilla <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2023/20231249#Lidm46263582505504>.

Laki kirjanpitolain muuttamisesta 1376/2016. Annettu Helsingissä 29.12.2016. Saatavilla <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161376>.

Latapí Agudelo, M.A., Jóhannsdóttir, L. & Davídsdóttir, B. 2019. A literature review of the history and evolution of corporate social responsibility. International Journal of Corporate Social Responsibility. No 4, Article 1. Viitattu 9.2.2025 <https://doi.org/10.1186/s40991-018-0039-y>.

Liappis, H., Pentikäinen, M. & Vanhala, A. 2019. Menesty yritys vastuulla: Käsikirja kokonaisuuteen. Helsinki: Edita Publishing Oy.

Niskala, M. & Palmuaro, S. 2023. Uudet kestävyysraportointivaatimukset: Mitä ne tarkoittavat käytännössä? Helsinki: Alma Talent.

Peill, E. 2022. Direktiivi muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnista (NFRD). ST-Akatemia ESGpalvelu. Viitattu 14.2.2025

<https://esgpalvelu.fi/direktiivi-muiden-kuin-taloudellisten-tietojen-raportoinnista-nfrd/>.

PricewaterhouseCoopers Oy. 2018. Yritysvastuubarometri. Saatavilla <https://www.pwc.fi/fi/julkaisut/yritysvastuubarometri-2018.html>.

SRV Yhtiöt Oyj. 2025a. SRV Yrityksenä. Viitattu 21.4.2025 <https://www.srv.fi/srv-yrityksena/>.

SRV Yhtiöt Oyj. 2025b. Vuosikertomukset ja tilinpäätökset. Saatavilla <https://www.srv.fi/srv-yrityksena/sijoittajalle/tiedotteet-ja-julkaisut/vuosikertomukset-ja-tilinpaatokset/>.

Tilastokeskus. 2025. Vuoden 2023 kasvihuonepäästöt laskivat 10 % edellisvuodesta. Viitattu 7.3.2025 <https://stat.fi/julkaisu/clmpwmdg9iy0v0cunp21h4q6v>.

Trites, G. 2024. Beyond Sustainability Reporting: The Pathway to Corporate Social Responsibility. 1. painos. New York: Business Expert Press.

Työ- ja elinkeinoministeriö. Vastuullisuusraportointi. Viitattu 10.2.2025 <https://tem.fi/vastuullisuusraportointi>.

UN Global Compact Network Finland. 2024a. Kymmenen periaatetta ja SDG:t. Viitattu 10.3.2025 <https://www.globalcompact.fi/kymmenen-periaatetta-ja-sdg>.

UN Global Compact Network Finland. 2024b. Mikä on UN Global Compact? Viitattu 10.3.2025 <https://www.globalcompact.fi/meista>.

United Nations. 2020. The Paris Agreement. Viitattu 10.3.2025 <https://www.un.org/en/climatechange/paris-agreement>.

United Nations. United Nations Conference on Environment and Development, Rio de Janeiro, Brazil, 3-14 June 1992. Viitattu 11.5.2025 <https://www.un.org/en/conferences/environment/rio1992>.

YIT Oyj. 2025a. Historia. Viitattu 21.4.2025 <https://www.yitgroup.com/fi/tietoa-yitsta/historia>.

YIT Oyj. 2025b. Raportit ja materiaalit. Saatavilla

<https://www.yitgroup.com/fi/sijoittajat/raportit-ja-julkaisut#section-e2c986b2>.

Ympäristöministeriö. 2023. Mitä on kestävä kehitys? Viitattu 10.3.2025

<https://ym.fi/mita-on-kestava-kehitys>.